H.G.Ewers

HALA NEPŘEMOŽITELNÝCH

1.

Ticho v kupolovité místnosti bylo rušeno jen slabým bzučením v přívodech energie.
O to impozantněji působily vizuální efekty. Stěny se podobaly jednomu obřímu blikajícímu signálnímu světlu, a tyto neslyšné signály vrhaly strašidelně působící odlesky na dva muže, kteří bez hnutí seděli ve skořepinových křeslech.
Řídící místnost palubního mozku CRESTU III byla hermeticky oddělena od okolního světa. Stala se světem pro sebe, miniaturním kosmem, ve kterém jak se zdálo neplatily zákony univerza.
Oba muži se stále ještě nepohnuli. Nic nenasvědčovalo tomu, že žijí a přemýšlejí.
Jeden byl vysoký, štíhlý, s tmavě plavými vlasy a šedýma očima, úzkým obličejem a vysokým čelem.
Druhý malý, křehký, černovlasý, se šikmýma černýma očima a širokou tváří s vysedlými lícními kostmi a klenutým čelem.
Jejich zevnějšek se lišil tak, jak jen se mohou lišit lidé.
Přesto mysleli a cítili shodně. Jejich mozky pracovaly stejně precizně a v mezích logiky - ale nebyly omezovány žádnými převzatými schématy, nýbrž překvapovaly své současníky smělostí a pohledem do budoucna.
Perry Rhodan a doktor Hong Kao patřili k těm nemnoha géniům, kteří vzešli z lidstva - každý ve svém oboru.
Světla, která se neslyšně pohybovala po stěnách, pohasínala, až místnost naplnil nazelenalý svit jediné kontrolky přívodu proudu.
„Jsem připravený..."
Hlas dutě zazněl klenutou místností. Nepatřil člověku ani žádné živé bytosti. Pozitronní mozek sděloval svoje myšlenky tak, že je prostřednictvím mechanicko elektronického ústrojí moduloval na lidský hlas.
Perry Rhodan se naklonil a řekl: „Zpracoval jsi všechna fakta a já požaduji odpověď na otázku: Je v zájmu lidstva nutné, aby byl zničen šestiúhelníkový transmiter v Mlhovině Andromedy?"
Světla opět začala měnit barvy způsobem, který se nedal předvídat.
„Šestiúhelníkový transmiter v Andromedě je stejně jedinečné dílo jako sluneční transmiter v naší galaxii. Zničení této velkolepé konstrukce by sebou přineslo rezignaci na připojení Andromedy k solární pravomoci.
Přesto doporučuji jeho naprosté zničení, protože nebezpečí, které funkční šestiúhelníkový transmiter představuje, převyšuje veškeré výhody.
Po posledních událostech, především po objevení Slunečních inženýrů z Andromedy, musíme v dohledné době počítat s mohutnou ofenzívou. Proti nevyčerpatelným zdrojům duplikantů neexistuje účinná obrana. Naše galaxie by byla přemožena."
Hlavní matematik CRESTU III zvedl ruku.
„Prosím o analýzu myšlenkového spojení: Zničení šestiúhelníku v Andromedě versus Maahkové."
Tento způsob vyjadřování odpovídal přísně logickým myšlenkovým pochodům muže, jehož partnery v diskuzi byly už po léta téměř výlučně inteligentní stroje. Nepronesl navíc ani slovo, ale řekl dost, aby pozitronice umožnil ničím neovlivněnou analýzu.
Odpověď přišla bez zaváhání.
„Jak je známo, Maahkové přistoupili k ofenzívě proti Andromedě. Svou gigantickou flotilou zaplavili galaxii a nalézají se prakticky na všech místech.
Odhlédneme-li od toho, že nemohou zvítězit dokud budou duplikátory zásobovat Mistry ostrovů nevyčerpatelnými lidskými i materiálními zdroji, jsou Maahkové mocenským faktorem prvního řádu.
Jestliže zničíme šestiúhelníkový transmiter, aniž bychom si předem zajistili dovolení nebo mlčenlivý souhlas Maahků, je válečný konflikt mezi oběma rasami nevyhnutelný."
„Proč?" zajímal se Perry Rhodan.
„Protože pokud budeme chtít zničit transmiter, musíme poslat do Andromedy silný svazek flotily. Zničení šestiúhelníku v centru Druhé galaxie vyvolá nebezpečnou energetickou nestabilitu. Pokud nebudou Maahkové varováni, utrpí velké ztráty, a to obrátí jejich hněv proti viníkovi.
Solární impérium si nemůže v Andromedě dovolit boj na dvou frontách. Naše ekonomická i vojenská moc by poklesla, aniž by bylo dosaženo rozhodujícího úspěchu proti Maahkům. Výsledkem by bylo zhroucení Impéria a zotročení lidstva jinými rasami, které proniknou do mocenského vakua."
„Existuje oprávněná naděje, že se podaří uzavřít dohodu s Maahky?" zeptal se Hong Kao.
„Dohodu v každém případě. Daleko důležitější je vojenský pakt. Jen v tom případě budou Maahkové souhlasit s akcí Pozemšťanů proti šestiúhelníku v Andromedě."
„Jak přimějeme Maahky ke spojenectví?" zeptal se Rhodan.
Bzučení v pozitronice zesílilo a světla zablikala. Pak byl opět klid.

„Maahkové jsou účeloví logici," řekl mechanický hlas. „Lze je přesvědčit jen jasnou argumentací. Například tím, že bez pomoci Pozemšťanů nemohou vyhrát boj proti duplikantům."
„Kde získáme důkazy pro toto tvrzení?"
„Obraťte se na Atlana!" zaznělo na Rhodanův dotaz.
Víc mozek neprozradil.
Perry Rhodan v zamyšlení opustil řídící centrálu palubní pozitroniky. Zato Hong Kao se usmíval. Věděl, proč mozek nevydal vyčerpávající odpovědi -byl to totiž on sám, kdo jej naprogramoval tak, aby nezbavil lidstvo nutnosti přemýšlet.

♦ ♦ ♦

Chodby a výtahy byly v nouzovém osvětlení úplně opuštěné.
Normální osvětlení naskočilo až v okamžiku, kdy Rhodan a Hong vyšli z bezpečnostní zóny. Pohyblivé pásy se rozjely. Podlaha se pod jejich nohama zachvěla duněním, vycházejícím z hlubin.
„Zkouška nového Kalupova konvertoru," vysvětlil Perry Rhodan.
Na Hong Kaově tváři se objevil neproniknutelný úsměv a i Velký administrátor se usmíval. Pás je zanesl do ohromné haly, do které vystupovali z výtahů důstojníci ve vycházkových uniformách.
Muži salutovali a Rhodan opětoval jejich pozdravy. Měl radost z toho, jak vypadají. Dostali osmačtyřicetihodinovou dovolenou - až na nejdůležitější personál obsluhy nového Kalupova konvertoru - a volno jim udělalo dobře.
Rhodanův obličej se stáhl při myšlence, že své muže povede vstříc nejisté budoucnosti. Až dosud nebylo jediné nasazení CRESTU III, ze kterého by se vrátili všichni...
„Jestliže se plán podaří, nebude už muset umírat tolik mužů," řekl tiše Hong Kao.
„Umíte číst myšlenky?" zeptal se překvapeně Perry.
„To umí každý, kdo je schopen interpretovat vnější znaky lidského chování. Jestliže někdo nechá svůj obličej ztuhnout do neproniknutelné masky, tím víc o něm prozradí držení těla a pohyby."
Rhodan zvedl obočí.
„Myslel jsem, že jste matematik...?"
Hong Kao vstoupil za Rhodanem do antigravitační šachty a jeho hlas zazněl dutě, jako by přicházel z velké dálky:
„Především jsem matematik, pane. Ale mým koníčkem byla vždycky psychologie." Pak si odkašlal, jako by se jej zmocnily rozpaky. „Baar Lun vede kurs psychodiagnostiky. Od tohoto Modulana by se mohli mnohému přiučit i odborníci CRESTU III."
Rhodan se usmál. „Asi jim není příjemné, že do jejich kruhů proniká muž bez akademického vzdělání."
„Není," připustil Hong Kao. „Ale Baar Lun má zvláštní schopnost přetáhnout lidi na svou stranu. Ostatně dokázal, že jeho vědomosti převyšují znalosti akademicky vzdělaných psychologů, a to na palubě CRESTU III pracují jen vybraní specialisté."
Rhodan vyskočil ze šachty. Nalézali se v nejnižším podlaží vlajkové lodi. Z centrální haly se po běžícím pásu vydali k jednomu z východů na zádi vesmírného giganta.
Jakmile vyšli ven, obklopila je směsice zvuků. Tato část loděnice se nalézala v hloubce asi tisíc metrů pod povrchem Kahala, proti útoku z vesmíru byla chráněna plastobetonovým krytem o tloušťce dvě stě metrů, který byl v případě krajní nouze doplněn trojnásobným energetickým štítem.
Pod touto skořepinovou konstrukcí stály vedle CRESTU III ještě dvě další ultrabojové lodě galaktické třídy. Byla to plavidla kahalská strážní flotily, která byla nejčastěji opravována. Příčinou byla jejich galaktocentrická poloha se svými nesčetnými prudkými energetickými bouřemi a poruchy gravitace.
Živé pracovní síly nebyly vidět. Loděnice byla plně robotizovaná, lidé převzali jen kontrolní službu.
Zato plocha pod CRESTEM III se jen hemžila vracejícími se členy posádky. Šest osobních výtahů přepravovalo nepřetržitý proud mužů, kteří sem byli dopraveni tunelovou drahou buď z povrchu nebo z podpovrchové ozdravovny.
Velký administrátor hleděl zdánlivě lhostejně na svoje muže. Jen Hong Kao viděl zkoumavý výraz v jeho očích.
Konečně se Perry Rhodan usmál. Muži byli odpočinutí a střízliví, což svědčilo o jejich smyslu pro disciplínu. Rekreační středisko na Kahalu totiž nabízelo tolik pokušení, že jim vesmírní vojáci, odsouzení k trvalé askezi, nemohli odolat bez značného sebezapření.
Zelená kontrolka oznámila, že Velký administrátor a jeho průvodce mohou vstoupit do výtahové šachty. Rhodan gestem odmítl doprovod bojových robotů. Střežení své osoby nepovažoval za nutné.
Byl přesvědčený, že trvale by jej neochránilo nic, pokud by jej vlastní lidé nenáviděli. V tomto smyslu mohl být bez obav. Jeho vojáci jej uctívali téměř jako modlu.
Výtahem a tunelovou drahou se Rhodan a Hong dostali k pokojům pro hosty základny flotily. Tady byla ubytována Mory, Perryho choť.
Když Perry Rhodan vstoupil do obývacího pokoje, Mory vypnula telekom a lékařova tvář na obrazovce zmizela.

Perry pozdravil.
Po několika minutách se jemně vymanil z objetí, oddálil od sebe tvář své ženy a starostlivě ji zkoumal.
Mory vypadala tak dobře, jako by měla za sebou delší dovolenou v rekreačním objektu a ne vzrušující měsíce.
Její stav prozrazovaly jen rudé skvrny na tvářích a změna postavy.
„Ještě dva měsíce a pět dní," zašeptala. „Doktor Irjunov to znovu propočítal. Budeš do té doby zpátky, Perry?"
„Co to bude?" pokusil se změnit směr jejích myšlenek.
„Páreček, pokud nemáš nic proti.Slib mi, že se do té doby vrátíš!"
„Jak bych mohl?" zeptal se a nakrčil čelo. „Vždyť víš..."
„Jsi Velký administrátor. Můžeš stanovit datum návratu, nebo tady docela prostě zůstat."
„Poslyš Mory," promluvil vážně Rhodan, „bude to jako dřív. Nejsem nic víc než první muž ve službách lidstva a ne samovládce, který dává přednost blahu svému a své rodiny. Až dosud jsme se v tomto ohledu vždy shodli a zůstaneme při tom."
Zrudla a sklopila hlavu. „Promiň, Perry, já..."
Uchopil její ruku. „Už ani slovo. Chápu, jak se cítí žena, která očekává narození dítěte - nebo dvou," dodal. „V této době vystupují na povrch prastaré instinkty, které nemůžeme potlačit a přesto se musíme řídit rozumem."
Usmál se. „Dvěma třetinám mužů mé posádky se vede stejně. Všude vyrůstají noví Pozemšťané!"
Vyčítavě na něj pohlédla. „Už jsi zase ironický." Ale usmívala se. Krize byla zažehnána. Mory stiskla spínač a ze skrytých reproduktorů zazněly velkolepé tóny Osudové.

♦ ♦ ♦

Zdálo se nemožné, že by se kosmická loď o průměru dva a půl kilometru mohla naprosto nehlučně zvedat v antigravitační šachtě.
A přece tomu tak bylo.
Projektory antigravitačních sil uvedly gigantickou loď do beztížného stavu. K překonání setrvačnosti hmoty pak stačil jediný impuls odpudivé síly. Při pohybu vzhůru nebyla třeba žádná další energie, která by umožnila překonání relativně nepodstatného tisíce metrů k povrchu planety.
Po překonání této vzdálenosti byla CREST III vynesena ve volném prostoru do takové výše, aby se otvor o průměru více než tři kilometry mohl zavřít a vytvořit pevnou oporu pro okamžik, kdy bude vypnuto antigravitační pole.
Na můstku si tiskli ruce dva staří kamarádi: Perry Rhodan a Reginald Bull.
Jejich tváře byly vážné. V Bullových očích byla znát starost o muže, se kterým společně dovedli lidstvo od nacionální roztříštěnosti až ke kosmické hvězdné říši.
„Chtěl bych... musím tě doprovázet, Perry!" procedil mezi pevně sevřenými zuby. „Tušení mě málokdy zklamalo a tentokrát cítím to nejhorší."
„Možná máš pravdu, Bully. Ale i kdybych věděl, že to je cesta bez návratu, nevzal bych tě sebou. Jeden z nás musí zůstat. Ostatně na tvoje proroctví nevěřím. Vrátím se."
„Tvůj optimizmus bych chtěl mít!" zavrčel Bully.
„Nejistota je poloviční porážka. Mimochodem, tebe jsem ještě nikdy neviděl nejistého - tak proč jsi najednou pesimistický, když odlétá někdo jiný?"
Bully si vzdychl. „Na tvoje argumenty není odpověď. Takže, zlom vaz a kdybys náhodou potkal nejvrchnějšího Mistra ostrovů, tak ho nakopej do p..."
Za Rhodanem se vynořilo malé kožešinové zvířátko. „Copak jsi chtěl říct, tlusťochu?"
Bully se už vzpamatoval. „Hm, maličký... Právě jsem říkal, že nejoblíbenější pochoutka Mistrů ostrovů jsou dušené myšobí ocasy. Je velmi laskavé, že jim chceš usnadnit námahu a letíš k nim."
Gucky cítil, jak se mu ježí srst. Ocas je myšobova pýcha a znamení jeho důstojnosti.
Bully se naráz ocitl ve výšce, ale Rhodan Guckyho rázně okřikl. Myšob se pomstil aspoň tím, že Bullyho nespustil na zem, ale na opěradlo křesla.
„Možná bych ti tady měl Guckyho nechat," poznamenal Rhodan.
„Proboha! Ne!" vyletěl Bully. „Co by si inteligentní bytost počala s telepatickým, telekinetinetickým a teleportujícím monstrem!"
Velký administrátor pohlédl na hodinky. „Tak dost! CREST III startuje za patnáct minut." Pak se otočil k Bullymu. „Máš vrchní velení nad veškerou brannou mocí Impéria, která se nalézá uvnitř galaxie. Hlavní stan je na Kahalu a očekávám od tebe, že odrazíš eventuální útok Mistrů ostrovů."
„Spolehni se," odpověděl okamžitě Bully. „Kde stojím já, neproklouzne ani jeden ocas!"
Gucky sebou škubl, ale Perry Rhodan nedal najevo, jak se ho dotýkají často velmi hrubé výrazy dávného spolubojovníka. Smířil se s tím, protože mezi jeho věrnými nebyl nikdo, na koho by se mohl více spolehnout. Ale ani to nedal znát.
Rhodan napřáhl ruku a Bully se snažil překonat dojetí. Gucky si neodpustil, aby Bullyho pravici telekineticky prudce nestiskl.

Perry Rhodan počkal, až se zaklapne pancéřovaná příčka, obrátil se k interkomu a spojil se s kapitánem Cartem Rudem.
„Start za deset minut!"

2.

Celou čelní obrazovku zaplňovala oranžovorudá koule vyzařovacího pole.
Baar Lun a Omar Hawk seděli ve svých anatomicky tvarovaných křeslech mezi Atlanem a Perrym Rhodanem.
Omar Hawk spustil ruku a poplácal okrilla po hlavě. Zvíře zavrčelo; vypadalo rozčilené jako by tušilo, co je čeká.
„Klid, Sherlocku!" řekl Hawk a zamyšleně se zahleděl na gigantickou koncentraci energie, která dokázala dematerializovat hmotně stabilní těleso a vyzářit je jako řídící impulz.
Minuty před odhmotněním byly vždycky zkouškou nervů. Nikdo se nedokázal zcela zbavit strachu před „zrušením".
A nikdo nedokázal snést tento proces při plném vědomí. Až na několik výjimek by každý zešílel nebo zemřel.
Z tohoto důvodu se před pěti minutami v centrále objevilo osm medorobotů a od toho okamžiku bylo slyšet takřka nepřerušeně sykot vysokotlakých injek-torů, které vyprazdňovaly svůj obsah do krevních oběhů členů posádky. Dvě třetiny posádky se už nalézaly v podchla-zeném stavu, podobném spánku.
Technika uvedení do hlubokého spánku byla dovedena téměř k dokonalosti. Po injekci bylo každé jednotlivé křeslo i se svým „obsahem" pomocí separátního projektoru obklopeno neproniknutelných ochranným štítem. Přístroj, regulující mikroklima, zároveň snížil teplotu, tlak vzduchu a obsah kyslíku přesně podle údajů senzorů, umístěných na těle. Člověk byl během hlubokého spánku v několika vteřinách podchlazen. V tomto stavu mohl přestát tranzici bez negativních vedlejších účinků.
„Jdi, Sherlocku!" nařídil ostře Omar, když se medorobot přiblížil k lehátku, anatomicky přizpůsobenému tvaru okrillova těla.
Okrill zafuněl a pak mocným skokem dopadl na lehátko. Antigravitační generátor zavyl, jak se pokoušel vyrovnat nadměrné zatížení. Přesto se mu nepodařilo udržet okrillovu váhu a s praskotem vysadil.
Oxtorňan vzhlédl. Všechny obrazovky byly zaplněné oranžovorudým svitem. CREST III se ponořila do žhnoucího pekla. Omar přeslechl sykot injektoru, ale nemohl přehlédnout, jak se kolem něj vyklenulo ochranné pole. Cítil, že se opěradlo snižuje a ponořil se do bezvědomí...
Reginald Bull stál u elektronového teleskopu na Kahalu a sledoval, jak vlajková loď Solárního impéria zmizela v oranžové kouli nad pyramidami.
ve stejném okamžiku bylo přerušeno rádiové spojení s palubou.
Reginald Bull odstoupil od teleskopu a průhlednou kupolí z pancéřovaného plastu pohlédl na hvězdy. Svítily stejně jako před padesáti nebo sto tisíci lety a možná shlížely na tuto planetu miliony let - dávno před tím, než inteligentní bytosti přišly na myšlenku postavit šestiúhelník z pyramid, ze kterého je řízen gigantický sluneční transmiter.
Na co budou svítit za tisíc let?
Budou tady dole stále ještě lidé, kteří si kladou otázky o svém předurčení v běhu univerza?
Maršál se prudce otočil, vrazil ruce do kapes a šel k východu.

♦ ♦ ♦

V gigantickém tělese se nenalézala jediná žijící bytost, jen klinicky mrtvá těla.
Šest modrých slunečních obrů vytvářelo geometricky přesný šestiúhelník. Jejich energie - transformované a řízené způsobem, který byl srozumitelný jen několika vyvoleným - se setkávaly v bodu, ve kterém se z ničeho materializovala kulová vesmírná loď. Energetický impulz dorazil k přijímači, který již nepatřil do stejné galaxie. CREST III se materializovala ve vzdálenosti 950 000 světelných let.
Omar Hawk se probral. Dávno pominuly časy, kdy medoroboti podceňovali jeho metabolismus a podávali mu malou dávku. Tehdy jej uvedli pouze do jakéhosi mrákotného stavu, protože ani teplota mínus sto stupňů Celsia nemohla uškodit jeho krevnímu oběhu. Taková teplota byla pro bytost, přizpůsobenou extrémnímu prostředí na Oxtornu, docela přijatelná.
Přesto se ze spánku probral jako první, pokud nepočítal Haluťana Icho Tolota, který nemusel dostat žádnou injekci.
Hawk vypnul individuální ochranné pole a napřímil se. Okrill už byl taky vzhůru, ale sám nemohl projektor vypnout. U jeho lehátka to šlo jen zvenčí.
Hawk uvolnil zvíře a postavil se vedle Icho Tolota, který sledoval údaje na hlavní přístrojové desce.
„Podle plánu jsme dorazili k Ruinovému transmiteru," řekl Haluťan na Hawkovu otázku.
Hawk pohlédl na dvě krvavě rudá slunce. Z této vzdálenosti vypadala jako žhnoucí oči dravce.
Z přibližně třiceti tisíc úlomků bývalé planety nebylo pouhýma očima vidět nic, jen na obrazovce zaměřovače

hmoty svítily nepatrné body, tvořící souvislý prstenec.
Hawk věděl, že devět úlomků dosahuje velikosti Měsíce planety Země. V duchu si vybavil hlášení první expedice, ve které nebyl.
CREST II pronikla mezi planetoidy, aby našla řídící stanici. Podle výpovědi zajatých Maahků se měla nalézat na největším z úlomků.
Vlajková loď byla tehdy napadena tisícovkami malých černých plavidel. Jak se později ukázalo, jednalo se o lodě potomků oněch Maahků, kteří před asi tisíci lety přežili zničení své planety. Mysleli si, že v kulové lodi jsou spojenci Mistrů ostrovů, a proto je napadli sebezničujícím způsobem. Jejich lodi byly válcového tvaru o délce asi sto metrů a každá disponovala ochranným štítem na principu energetického přetížení. To je nechránilo před transformačními děly CRESTU II, ale Maahkové používali podobné útočné zbraně. Vlajková loď byla těžce poškozena a musela utéci.
Teprve když do boje zasáhl Reginald Bull, byli Maahkové donuceni k ústupu. Podařilo se navázat kontakt s těmito mutovanými potomky bývalých obyvatel planety a vysvětlit omyl.
Od těch dob panovalo mezi Pozemšťany a mutovanými Maahky poněkud odměřené přátelství.
„Pročpak tak zamyšlený?" zazněl zvučný hlas. Omar Hawk se otočil a hleděl do očí Baar Luna. Pokrčil rameny.
„Přemýšlel jsem o tom, kolik neštěstí způsobili Mistři ostrovů tolika různým rasám."
I Modulan byl poslední bytostí svého národa, vyhubeného Mistry ostrovů.
„Disponují nevyčerpatelnými silami. Ale moc byla od nepaměti největší hybnou silou humanoidních inteligencí. Jejich cílem byla moc nad rasami národy, nad vírou, city - tím se dodnes opájí spousta lidí. Koho může udivit, že Mistři ostrovů baží po moci - byť jen pro moc samu?"
Tito tak rozdílní muži - jakkoliv měli společné předky - tentokrát debatu nedokončili. Posádka CRESTU III téměř naráz procitla. Všude zněly povely, bzučel interkom a blikaly kontrolky.
O půl hodiny později byla ultrabojo-vá loď navedena oběžnou dráhu justovacího planetoidu Kalif z Bagdádu.

♦ ♦ ♦

Velitel Ruinového transmiteru, generál Fentor Razta, se nechal ohlásit u Velkého administrátora. Do hyperkomu řekl, že má nové informace o situaci v Mlhovině Andromedy.
Perry Rhodan a Atlan přijali generála v malé konferenční místnosti.
Razta hlásil, že Maahkové odstartovali novou ofenzívu a v několika oblastech donutili Tefrody k ústupu. Na jiných úsecích nesouvislé fronty byla naopak maahkská flotila odražena. Ztráty na obou stranách byly přibližně stejné.
Maahkové ale neustále vyráželi k útokům z Mlhoviny Andro-Alfa. Ačkoliv by v Andro-Betě měli strategicky daleko výhodnější výchozí bod, této trpasličí galaxii se vyhýbali.
Důvod k tomuto jednání mohl spočívat jedině v úmyslu vystříhat se vojenského střetu se Solárním impériem. V poslední době se ale ukázalo, že Maahkové monitorují pohyby pozemské flotily, čemuž se dříve vyhýbali.
Fentor Razta se domníval, že Maahkové jsou informováni o přítomnosti Pozemšťanů v blízkosti Druhé galaxie, ale vyčkávají dokud nezjistí úmysly Impéria.
Krátce a dobře se Perry Rhodan nedověděl nic nového. Generál opustil loď s novými knihami a nahrávkami a o půl hodiny později se dala do pohybu CREST III. V poměru k oběžným drahám planetoidů stoupala kolmo vzhůru a posádce se naskytl fantastický pohled na obě slunce a prstenec z planetárních úlomků. Všichni, kteří byli mimo službu, sledovali neobvyklé divadlo z kupole observatoře.
Baar Lun a Omar Hawk tam byli taky. A protože se Modulan dobře znal s velitelem observatoře, oba muži měli k dispozici svůj teleskop. Sledovali oheň z trysek kosmických lodí, které přilétaly z Kahala nebo z Andro-Bety i žhnoucí svazek paprsků, kterými byly lodě vyzařovány.
„Z této perspektivy," prohlásil Omar Hawk, „člověk teprve pochopí, jak obrovské náklady musí být vynaloženy, aby lidstvo bylo schopno udržovat základny v soustavě Ztracených a Andro-Betě. A taky lépe chápu Rhodanovu snahu tyto body udržet."
Baar Lun přikývl. „Samotná Rhodanova vůle není moc platná dokud lidstvu hrozí nebezpečí od Mistrů ostrovů. Nejprve musí být Mistři ostrovů poraženi. Dokud se to nestane, nemůžeme opustit Impérium. Přesto se nesmíme vzdát Andromedy. Doufám, že po likvidaci Mistrů ostrovů a porážce pomocných tefrodských sil, budou do Druhé galaxie vyslány výzkumné lodě, které zahájí mírový vědecký program."
„Jsem si jistý, že k tomu dojde," odpověděl Oxtorňan. „Lidstvo si nemůže dovolit vzdát se informací o Andromedě. Na to byly události v této galaxii příliš podobné našemu vývoji."
CREST III vstoupila do lineárního prostoru, aby vlastními silami překonala vzdálenost k Andro-Betě. Rudá slunce Ruinového systému zmizela a na obrazovce se objevily beztvaré stíny záhadného meziprostoru.
CREST III vystoupila do einsteinovského univerza uprostřed vesmírné bitvy.
Vlajková loď opustila lineární prostor ve vzdálenosti osmnáct miliónů kilometrů od Gleamu, jediné planety Tri-systému.
V prvním okamžiku to vypadalo, jako by se dostala do špatného sektoru. Místo očekávaných tří sluncí jich tu

byly stovky. O několik vteřin později už bylo jasné, že se jedná o mračna žhnoucího plynu, o pozůstatky explodujících lodí.
Na pozadí černého prostoru svítila obrovská spirála Andromedy a v popředí každou chvíli zazářila nová exploze. Brzy bylo jasné, že jeden z obou bitevních svazů je ztracen. Jeho řady byly systematicky decimovány, zatímco na druhé straně explodovalo jen nemnoho jednotek.
Perry Rhodan dal rozkaz Cartu Rudovi, aby nabral kurs k bitevnímu poli a zároveň požádal o navázání spojení se základnou na Gleamu.
Solární maršál Julian Tifflor, vrchní velitel flotily Andro-Beta, nebyl k zastižení. Jeho zástupce hlásil, že je na palubě bojové lodi.
Důstojník dále hlásil, že se asi před hodinou ve výstražné zóně Tri-systému objevilo zhruba deset tisíc tefrodských bojových lodí, které se pokusily proniknout k planetě Gleam. Útok byl po hrdinském odporu hlídkových plavidel odražen a útočníci navzdory našim velkým ztrátám zastaveni do příchodu posil.
Nyní už nebylo o výsledku bitvy pochyb. Tefrodi byli poraženi. Jejich pro-tipólová děla, nejhroznější zbraň lemurské historie, nedokázaly překonat zlepšené ochranné HD-štíty plavidel Impéria.
Jen několik tefrodských lodí uniklo do lineárního prostoru a krátce poté se ze své vlajkové lodi ohlásil Tifflor Domluvili se, že se sejdou v přístavu základny Power Center.
Perry Rhodan se posadil a po několika minutách ticha řekl:
„Pomalu si začínám uvědomovat jedno, Atlane. V poslední době jsem se mnohokrát ptal sám sebe, proč Lemurové před padesáti tisíci lety nedokázali
zasadit zničující úder Haluťanům. Odpověď jsem nenalezl. Řešení hádanky přineslo až setkání se Slunečními inženýry."
„Kdyby Lemurové disponovali technikou, schopnou seskupit obří hvězdy do šestiúhelníku a vytvořit z nich intergalaktický transmiter, jistě by nalezli i možnost jak porazit Haluťany," řekl Arkonidan.
„Právě. My teď víme, že Lemurové nalezli v Andromedě Sluneční inženýry, ale to jim nijak nepomohlo, protože potomci původních Tefrodů byli mezitím zotročeni Mistry ostrovů."
Admirál Atlan zamyšleně přikývl.
Rhodan pokračoval. „Ani Mistři ostrovů nás po technické stránce nepřevyšují tak, jak jsme se původně domnívali. Jen využívají schopností a znalostí jiných ras."
Atlan udeřil dlaní do desky stolu. „Jejich největší výhodou je transmiter v Andromedě a duplikátory. Bez nich budou bezmocní. Pokud jim je vezmeme, můžeme je zničit."
Nemilosrdná tvrdost Atlanových slov Rhodanem otřásla. Přesto řekl: „Nerad to říkám, ale máš pravdu. Musí to tak být."

♦ ♦ ♦

Sirény ve vzdušném přístavu Power Center zavyly na poplach.
Perry Rhodan a Atlan, kteří právě nastupovali do kluzáku, se zarazili. Z venkovních reproduktorů CRESTU III zaduněl hlas Carta Ruda, který bez problémů přehlušil sirény.
„Pozor, pozor! Superbojová loď ME-TON je kvůli poruše pohonu nucena okamžitě přistát, přičemž nelze zaručit měkké dosednutí. Pánové Velký administrátor a admirál Atlan se žádají, aby se okamžitě odebrali do prostor CRESTU III. Totéž platí pro členy posádky, nacházející se vně lodi. Opakuji..."
Rhodan a Atlan na nic nečekali a rychle se vraceli. Přístavem zazněl rachot, který přešel do ohlušujícího dunění. Prostor pod CRESTEM III, původně osvětlený reflektory z lodi, byl náhle ozářen dalším světlem: modrobíle planoucími blesky korpuskulárních paprsků, které zalily přistávací plochu.
Nástupní rampa se začala zvedat v okamžiku, kdy na ni vstoupili Perry Rhodan a Arkonidan. Společně s rampou pronikla do vstupního prostoru první vlna žhavého vzduchu. Příčka s rachotem zapadla.
ve stejném okamžiku byl kolem lodi projektován ochranný štít.
Na obrazovce bylo vidět kulovité těleso, ze kterého šlehaly plameny, jak se ve vzdálenosti asi čtyř kilometrů snáší dolů. Kolísavý pohyb prozrazoval poruchu motorů, umístěných v prstenci kolem rovníku. Vzdálenost od země se povážlivě zmenšovala. Těsně nad zemí pohon zabral a poslední metry se loď snášela jako padající list. Když pohasl oheň z trysek, bylo vi-
dět, že METON stojí na svých teleskopických operách. V prstenci pohonu oranžově svítila dvě místa, podle všeho poškozená hnací jednotka.
Perry Rhodan se obrátil k nejbližšímu interkomu, ale než mohl cokoliv říci, promluvil Cart Rudo.
„Zpráva pro Velkého administrátora. Na palubě METONU se nalézá solární maršál Tifflor, pane. Právě mi volal a omlouval se za poněkud teatrální přistání a žádá o přijetí."
Velký administrátor se usmál. Pro Tifflora bylo typické omlouvat se za nouzové přistání, na kterém neměl nejmenší vinu, místo aby se pyšnil svým nasazením v první řadě úderné jednotky flotily.
Tifflor zůstal skromný, i když se dokázal vypracovat z docela obyčejného kadeta na solárního maršála a vrchního velitele flotily a vstoupit do kruhu biologicky nesmrtelných.

Perry Rhodan odpověděl: „Vyřiďte Tifflorovi, že za deset minut budu v hlavním stanu."

3.

Sluneční paprsky se s oslňujícím leskem odrážely od koule z terkonitové oceli o průměru sto metrů.
Baar Lun přibrzdil pružinový kluzák a měkce dosedl, což nebylo nijak jednoduché, protože na zádi seděl Oxtorňan a značně změnil rovnováhu v kabině.
Modulan zkřížil ruce na hrudi a s despektem si měřil objekt tyčící se před nimi.
„S tímhle chce Atlan letět k Maahkům?" zeptal se pochybovačně.
Omar Hawk se dunivě zasmál. „Nevíte, jakými technickými finesami hýří naše lehké křižníky městské třídy. Například VANUTO disponuje třemi Ka-lupovými konvertory stejně jako CREST III, jen v odpovídajícím měřítku, protože uvádějí do pohybu menší hmotu. Všechny křižníky této třídy mají zrychlení sedm set kilometrů za vteřinu a akční rádius činí čtyři sta padesát tisíc světelných let, což odpovídá doletu devíti set tisíc světelných let."
Modulan zavrtěl hlavou. „To bych nikdy neřekl. Muselo být velmi obtížné zabudovat do tak malé lodi tak výkonný pohon. Jaké má VANUTO zbraně? Impulzní děla?"
, Jen jako doplněk. Hlavní výzbroj představují dvě těžká transformační děla. Loď má generátory ochranného štítu. Posádku tvoří sto padesát mužů a buďte ujištěn, že admirál si vybral jen ty nejlepší."
„Jako třeba nás," poznamenal s úsměvem Lun.
Smích ho rychle přešel, když z reproduktoru telekomu zazněl hlas, který jim div nepotrhal ušní bubínky.
„Jestli ti dva trpaslíci tam dole nemají v plánu ze sebe nechat udělat smažený karbenátek, tak ať buď co nejrychleji zmizí nebo nastoupí na palubu. VANUTO startuje ke zkušebnímu letu."
„To byl Melbar Kasom," vysvětloval Hawk, zatímco Lun si pořád ještě držel dlaně na uších. „Patrně zastupuje kapitána."
Lun vyrazil s kluzákem k příčce nákladního prostoru, přehoupl se přes rampu, vletěl dovnitř a zarazil se jen několik milimetrů od stěny. Dva pracovní roboti uskočili na poslední chvíli.
„Člověče!" zasténal Hawk.
Baar Lun se jen ušklíbl. Rozhodl se udělit ertruskému obru lekci a nikdo mu v tom nemohl zabránit.
Když se rozjela vnitřní příčka, řídil kluzák dolní halou k nákladovému výtahu. Na prostřední palubě vyjel ze šachty přímo k pancéřované příčce velitelského můstku.
Otvírací pozitronika zareagovala okamžitě, ale v mylném domnění, že příchozí opustí vozidlo a vejdou po svých.
Modulan ještě zrychlil. Motor zavyl, kluzák se vřítil dovnitř a nešetrně zastavil o křeslo kapitána lodi.
Ramenatý obr v uniformě specialisty USO se za hromového řevu skutálel z křesla.
S hřebenem pískově zbarvených vlasů a obličejem zrudlým vzteky se Melbar Kasom podobal pozemskému kohoutovi.
Baar Lun zvedl ruku. „Vřelé díky za varování, pane. Pospíšili jsme si, jak jste nám řekl, abychom byli co nejrychleji na palubě."
Kasom zalapal po dechu. „Dobrá. Prostě jste mi to vrátili. Nemyslete, že nerozumím žertu. Jen doufám, že se tento neobvyklý způsob pohybu po palubě lodi nestane zvykem."
„V žádném případě, pane!" odpověděl Omar Hawk. Podal Ertrusanovi ruku a stiskl tak, že Kasom šel málem do kolen. „Neměl byste podceňovat trpaslíky!" neodpustil si Hawk.
Specialista USO se ušklíbl. Dovedl odpouštět a kromě toho tuto situaci sám zavinil. „Vítejte na palubě VANUTA!" řekl. „S lidmi jako jste vy se nemusím bát. Start za minutu, pánové. Posaďte se a připoutejte se!"

♦ ♦ ♦

Perry Rhodan prudce postavil skleničku a pohlédl na svého společníka. „Opravdu chceš letět do Andro-Alfy, sám, jen se stopadesáti muži, bez vojenské..."
Atlan s úsměvem zvedl skleničku ke rtům a přívětivě pokývl hlavou. „Se Stuyvenem jako kapitánem, Kasomem, Hawkem, Lůnem, Čubajem a Senguem jako průvodci nepotřebuji žádnou další ochranu. Ostatně, co by si Maahkové pomyslili, kdybych se objevil v jejich mlhovině se svazkem ultrabojových plavidel?"
Perry se opřel. „Samozřejmě máš pravdu, Atlane. Maahkové by si mohli špatně vyložit naše úmysly, a to by mělo pro lidstvo katastrofální následky. Ale jestliže už má někdo riskovat život tím, že se sám vydá do rukou Maahků,
nemusíš to být právě ty. Máme zkušené kosmopsychology, kteří mohou vyjednávat."
Arkonidan zavrtěl hlavou. „Nijak nepodceňuji jejich schopnosti, Perry, ale nikdo z nich nezná mentalitu Maahků tak jako já. Setkal jsem se s nimi v dobách, kdy lidé žili ještě v jeskyních a používali pěstní klíny."
„Mohl bys předat svoje zkušenosti týmu vyjednávačů."
Atlan se zadíval na obrazovku, která přenášela pohled na okolí CRESTU III. Chtěl prosadit svou, ale přesto potřeboval Rhodanův souhlas, protože jen tak mohl vystupovat jako zmocněnec Impéria. Musel Perryho

přesvědčit. „je to asi deset tisíc pět set let podle pozemského času, co Maahkové utrpěli zničující porážku od flotily Arkonidanů. Zachránilo se jen několik set nebo snad tisíc příslušníků tohoto národa. Uprchli do mlhoviny Andro-Alfa, ze které Mistři ostrovů později vytvořili centrum svého pomocného lidu.
Během času, v kosmickém měřítku relativně krátkého, došlo v Mlhovině Alfa k populační explozi gigantických rozměrů. Příčinou byla obrovská plodnost Maahků. Vejcorodé bytosti se rozmnožují mnohem rychleji než ty, jež mláďata nosí v mateřském těle.
Zkrátka a dobře: Z několika set exemplářů byly během deseti tisíc let biliony.
Při tomto početním stavu populace a jeho neustálém růstu mohli Maahkove přemýšlet o bojovém nasazení. Právě svůj počet považovali za nejsilnější zbraň proti Tefrodům.
Jedno ale nevím. Zda jsou Maahkové informováni o možnosti Mistrů ostrovů duplikovat v mnoha milionech exemplářů jakoukoliv živou bytost, tedy i skvěle vycvičené tefrodské vojáky.
Myslím si, že kdyby to věděli, raději by útok na Andromedu ještě odložili.
Pokud se mi podaří přesvědčit je, že duplikátory budou příčinou jejich porážky, mám vyhráno."
Perry Rhodan se prudce napřímil. „To je přesně ono!" zvolal a na udivený Atlanův pohled vysvětloval: „Před odletem z Kahala jsem se radil s palubní pozitronikou. Položil jsem tuto otázku: Jak přesvědčit Maahky, že bez pomoci Pozemšťanů nemohou zvítězit proti armádě duplikantů? Odpověď zněla: Obraťte se na Atlana!"
„Takovou odpověď ti tedy dal stroj?" zeptal se zamyšleně Atlan. „Musím konstatovat, že to na mě udělalo dojem. A domnívám se, že mohu Maahkům podat potřebné důkazy."
„A ty jsou...?"
Atlan zavrtěl hlavou. „Znáš mě a víš, že trumfy vynáším až v rozhodujícím okamžiku. Prosím tě, neptej se. Dej mi k dispozici VANUTO a plnou moc jako zástupci Impéria."
Perry Rhodan váhal jen okamžik.

♦ ♦ ♦

Sotva se VANUTO vrátil ze zkušebního letu, vrazil na můstek mladý muž v uniformě majora flotily Impéria. Podle nášivky na rukávu šlo o kapitána lehkého křižníku městské třídy.
„Kdo dal rozkaz ke zkušebnímu letu?" chtěl vědět.
Kasom se pokřiveně usmál. „Já. Dovolte, abych se představil: Melbar Kasom, specialista USO, Ertrusan a mistr všech vah."
„Já jsem Frank Stuyven, major flotily Solárního impéria a kapitán lehkého křižníku městské třídy VANUTO. Na palubě této lodi uděluji rozkazy já. Ani specialista USO není oprávněn jednat bez odpovídajícího pověření. Vaši plnou moc, specialisto, Kasome!"
Ertrusan pokrčil mocnými rameny. „Moc mě to mrzí, kapitáne. Myslel jsem, že rozumíte legraci."
Frank Stuyven na něj zůstal zírat. „Chcete tvrdit, že jste si jen dovolil žert? Zacházíte příliš daleko. Velmi si vás vážím, přesto musím splnit svou povinnost a podat hlášení vrchnímu veliteli flotily."
Jediný Baar Lun si všiml lehkého cuknutí majorových víček. Proto klidně řekl: „Kdo je vůbec kapitánem VANUTA? Specialista Kasom nám tvrdil, že on, a teď tady major říká něco jiného?"
Kasom zasténal tak, že proud vzduchu z jeho mocných plic srazil majorovi z hlavy čepici. Tato příhoda způsobila, že se napětí na můstku vybilo osvobozující salvou smíchu a Kasom smířlivě natáhl ke kapitánovi ruku.
Major prudce odmítl. „Svoje ruce budu ještě potřebovat. Seznámíme se i bez toho. Jen mi řeknete, jak je možné, že jste nařídil zkušební let a nikdo z důstojníků neprotestoval?"
Kasom se ušklíbl. „Dělal jsem, jako že s vámi mluvím přes interkom."
„Teď aspoň vím, čeho jsou schopni specialisté USO... Propříště vás žádám, abyste mi přece jen dal vědět. Ostatně jste byl jmenován mým zástupcem, ne?"

♦ ♦ ♦

Lehký křižník VANUTO odstartoval 16. června 2405 pozemského času z planety Gleam v Tri-systému a o hodinu později vstoupil do lineárního prostoru.
Jeho cíl byl vzdálený 62 000 světelných let. Byla jím Mlhovina Andro-Alfa, předznamenávající Andromedu. Tato trpasličí galaxie má průměr pouhých 6 500 světelných let, což je zhruba o 5 300 světelných let méně než průměr Malého Magellanova mračna, menší z obou trpasličích galaxií v sousedství Mléčné dráhy.
V Andro-Alfě byl dostatek planet s vodíkovo-metanovou atmosférou, na kterých se v relativně krátkém čase velice rozmnožili Maahkové.
Po jedenácti hodinách letu lineárním prostorem Atlan promluvil ke svým mužům.
Díval se z jednoho na druhého: byl tu obrovitý Ertrusan Melbar Kasom, Omar Hawk, přizpůsobený prostředí kompaktní konstitucí tak, že jeho svaly měly pevnost oceloplastu, dále poslední Modu-lan Baar Lun, který dokázal jakoukoliv formu energie proměnit v libovolnou formu hmoty, Ras Čubaj, teleporter s černou pletí a

Wuriu Sengu, mohutně stavěný mutant se schopnostmi zvěda.
Arkonidan se bezděčně usmál.
V dobách, kdy velel flotile Arkonidanů, nikdy neměl tak pestrou směsici spolupracovníků. Jeho tehdejší lidé byli inteligentní, ale přesto omezení myšlenkovými schématy, která byla produktem jednotné výchovy. Tito Pozemšťané se ale nedali vtěsnat do žádných škatulek. Tak, jak byly rozdílné jejich schopnosti, stejně různé bylo jejich chování i charakter.
Jen jedno měli společné: věrnost lidstvu.
Když Atlan zpozoroval pátravý Lunův pohled, rozpačitě si odkašlal. Modula-novi nic neuniklo. Díky své hypersenzibilitě vycítil, co si druhý myslí.
„je jasné," pokračoval Atlan, „že vyjednávání s Maahky bude určitým druhem psychologické války - alespoň pokud jde o způsob argumentace.
Především nesmí padnout jediné slovo o plánované akci proti šestiúhelníku v Andromedě - ne dříve než budou k dispozici hmatatelné výsledky jednání. Ještě lepší by bylo, kdyby s myšlenkou na zničení transmiteru přišli oni. Já osobně bych přivítal, kdyby se Mistrům ostrovů podařilo nahradit některé vůdčí osobnosti Maahků duplikanty."
„Za předpokladu, že se nám to podaří prokázat, pane," poznamenal Wuriu Sengu.
„Proto jsem vzal sebou vás a Luna. Budete muset dát pozor, aby si nikdo nevšiml vašich pozorování. Případní duplikanti se jistě nezastaví před ničím, jen aby zachovali své tajemství."
Omar Hawk se ušklíbl. „Maahkové nevědí nic o našich schopnostech, pane. Do vyjednávání jdeme s výhodou."
„Doufejme, Hawku." Atlan pokynul služebným robotům a nechal nalít pravou brazilskou kávu. Baar Lun si na ni zvykl a pil ji rád, Wuriu Sengu si dal raději čaj.
Hawk si nalil ještě whisky a na vyčítavé pohledy řekl: „Alkohol se mnou nic nedělá. Během speciálního výcviku u Galaktické tajné služby jsem si dovolil malý žert. Před plánovanými testy, které měly ověřit naši fyzickou i psychickou kondici, jsem během hodiny vypil tři láhve whisky. Nebudete tomu věřit, ale ani lékaři ani přístroje nezjistili nejmenší odchylku od normálu."
„Pro vás je whisky škoda," konstatoval Kasom. , je na čase, abych si dal něco k jídlu. Mrknu se do kantýny, kamarádi."
Sengu se za ním díval a vrtěl hlavou. „Doufám, že máme dost zásob, jinak nás Ertrusan sní."
Atlan se zasmál. „Tak zlé to není. Samozřejmě, že z našeho hlediska je spotřeba jeho těla enormní. Ale Melbar ze sebe úmyslně dělá žrouta a baví ho, jak na něj lidé zděšeně zírají."
Omar Hawk dopil kávu. „Toto téma vzbudilo můj zájem. Ostatně, musím nakrmit zvířata."
Když se průhledem podíval do kajuty zvířat, zarazil se.
Na Sherlockově hlavě seděla létající opička z Pigellu, před sebou měla položenou knihu a dělala, že čte.
Nebo to nebylo jen tak?

♦ ♦ ♦

VANUTO dosáhlo okraje Mlhoviny Alfa 17. června 2405 pozemského času.
Atlan vydal rozkaz k návratu do normálního prostoru. Pak se sám posadil k hyperkomu a v kraahmaku ohlásil přílet.
O několik minut později vstoupil VANUTO zpět do meziprostoru a po pěti světelných letech se opět vynořil a zopakoval hlášení.
Lehký křižník nejprve zmírnil rychlost, a pak zůstal relativně bez pohybu.
O patnáct minut později přístroje nahlásily deset malých maahkských plavidel.
Atlan, Kasom, Hawk a Lun stáli za křeslem velitele a napjatě sledovali situaci. V minulosti došlo k mnoha konfrontacím a nikdo nemohl vědět, jak tyto bytosti zareagují nyní.
Atlan požádal Stuyvena o mikrofon hyperkomu. Znal frekvence, na kterých se Maahkové dorozumívají, naladil se na nejpoužívanější a nastavil nejvyšší výkon.
Bezvadným kraahmakem řekl: „Tady je lehký křižník Solárního impéria VANUTO. Mluví k vám admirál Atlan. Přicházím z pověření Velkého administrátora Perryho Rhodana a žádám o možnost jednání s vašimi „Devíti otci"."
Opakoval poselství a napjatě čekal.
V reproduktoru zapraskalo a zaznělo rovněž kraahmakem: „Dlouho jste váhali, než jste přišli, Pozemšťane. Moje eskadra křižuje už delší dobu v tomto prostoru a čeká na vás. Proč to trvalo tak dlouho?"
Napětí v Atlanově tváři povolovalo. „Ujišťuji vás, že jsme se už dávno chystali do Andro-Alfy, ale zdržely nás jiné důležité záležitosti. Nyní nám nestojí nic v cestě." Okamžitě si ale uvědomil, že před logicky uvažujícími Maahky si mohl tuto odpověď uspořit.
Velitel eskadry chladně prohlásil: „Váhali jste proto, že v minulosti panovalo mezi našimi rasami nepřátelství. Otcové jsou připraveni vyslechnout vaše argumenty, ale musí být lepší než dosavadní."
„Naše argumenty jsou dobré," odpověděl Atlan, „ale ať je nejprve vyslechnou Otcové a teprve pak mohou vejít v

obecnou známost."
Toto byla logická odpověď, kterou musel přijmout mozek každého Maahka. „Prosím, následujte mou loď," řekl velitel eskadry. „Devět otců vás očekává."

4.

Obří modré slunce se jmenovalo Uhrak a pět jeho planet bylo podle slov velitele eskadry centrálním světem „Metanů".
Atlan seznámil všechny členy posádky se zvláštnostmi této rasy.
„Maahkové," řekl, „představují nejpočetnější národ své rasy, tak zvaných Metanů. Ovšem vzhledem k tomu, že ostatní národy jsou zevnějškem téměř úplně stejné, používá se paušálně pro všechny Metany název Maahkové. V uplynulých deseti tisících letech jednotlivé národy nejspíš stejně splynuly, takže rozdíly neexistují.
Výraz Metanové je tak jako tak nesprávný. ve skutečnosti se uhlovodík metan vyskytuje na planetách osídlených Maahky jen ve stopovém množství - snad by se to dalo přirovnat k množství vzácných plynů v atmosféře planety Země.
S tím souvisí i mylné označení Maahků jako bytostí dýchajících metan, jak jsme je nazývali my Arkonidané předtím, než jsme získali informace o jejich metabolizmu.
Maahkové ve skutečnosti dýchají plynný vodík - tak, jako my dýcháme kyslík. Oxydanty přijímají v potravě. Tato potrava obsahuje dostatek amoniaku. Bližší podrobnosti jsou zbytečné. Popsat metabolizmus Maahků lze jen s pomocí specializované kosmobiologie.
Už jen jedna podrobnost: Na Zemi by vydechovaný amoniak zkapalněl už při teplotě mínus 33 stupňů Celsia. Protože ale Maahkové žijí na planetách s mnohem vyšší gravitací a jí odpovídajícím atmosférickým tlakem, musí být na těchto planetách i velmi vysoká teplota, aby amoniak pod tlakem nezkapalněl.
Krátce a dobře: Na tak zvaném Centrálním světě můžeme očekávat teploty mezi 70 až 100 stupni Celsia, zemskou přitažlivost o hodnotě asi 2 g a tlak vzduchu mnohokrát vyšší než na Zemi.
Z toho plyne, že nikdo neopustí loď bez ochranného oděvu."

♦ ♦ ♦

Kolem slunce Unrak obíhalo celkem osmnáct planet. Pátá planeta Tatrun byla vodíko-metano-amoniakovový obr. Její průměr na rovníku činil 148 211 kilometrů, což je o asi 6 500 kilometrů víc než u solárního Jupitera. Zemská přitažlivost měla hodnotu 2,73 g, průměrná teplota nad povrchem plus 92 stupňů Celsia.
Pouhýma očima se Tatrun jevil jako gigantická skleněná koule, zahalená mléčně šedými, kalnými cáry mlhy a víry mračen.
Deset maahkských lodí proniklo do tohoto pekla a VANUTO je následoval.
Hawk a Lun hleděli na panoramatickou obrazovku. Přes zapojený ochranný HD-štít byly cáry plynových mračen jen nezřetelné, přesto se Modulan otřásl.
„Člověk se zdráhá uvěřit, že tady může být život a ještě k tomu inteligentní."
Hawk se usmál. Věci viděl z jiné perspektivy. Návštěvníci jeho rodné planety se často ptali, jak mohou lidské bytosti žít a dokonce budovat fungující civilizaci na Oxtornu. Podotkl: „Chemické reakce na tomto světě probíhají daleko aktivněji než na relativně chladných kyslíkových planetách. Maahkové by se divili stejně, kdyby viděli Zemi."
VANUTO přistál. Na povrchu planety bylo jasno. Kolem křižníku a doprovodných lodí se rozprostírala obrovská přistávací plocha o poloměru nejméně sto kilometrů. Všude bylo vidět černé lodě válcovitého tvaru a mezi nimi se klenuly kupole opevněných budov.
Celý vzdušný přístav se podobal pevnosti a Hawk si pomyslil, že na Tatrunu nebude jediný.
Na obrazovce telekomu se najednou objevila postava, podobná bytosti ze zlého snu. Maahkové byl humanoidi. Měli hlavu, dvě ruce, dvě nohy a trup. Hlava se ale podobala výrůstku ve tvaru půlměsíce, který se táhl po celé Šíři ramen. Tam, kde končila hlava, začínaly paže, podobné tykadlům, s vysoce elastickými svaly a šlachami, které se trychtýřovitě zužovaly k ruce se šesti prsty. Na hlavě byly čtyři oči.
„Poslyšte poselství Devíti otců, Pozemšťané. Vláda spojeného maahkského lidu zdraví vyslance Solárního impéria. Vůdce delegace, jehož titul zní admirál Atlan, je zván na dnes večer do Haly nepřemožitelných. Tam začne vyjednávání. Hala bude rozdělena transparentní tlakovou příčkou, abychom mohli oběma stranám poskytnout jejich běžné životní podmínky. Toto bylo poselství Devíti otců."
Dokud Maahk mluvil, Atlan stál nehybně uprostřed můstku. Nyní se otočil na své společníky.
„Dnešním večerem Maahkové myslí začátek západu slunce. To by mělo být podle standardního času krátce před nultou hodinou, tedy za čtyři hodiny. S počítáním času na Tatrunu ještě nemám zkušenosti, budeme se tedy držet svého."
„Můžeme vás doprovodit, pane?" zeptal se Hawk.
„Vy, Lun, Čubaj, Sengu a Kasom," odpověděl Atlan.

♦ ♦ ♦

Slunce Uhrak zmizelo za horizontem.
Omar Hawk vyšel ze dveří. Na sobě měl kombinézu, běžně užívanou jen na jeho domovském Oxtornu. Magnetický uzávěr nechal otevřený. Před obličejem měl průhlednou dýchací masku, zásobovanou z kombinovaného regenerátoru na zádech.
Dva Maahkové, kteří stáli u kluzáku s vypouklou střechou, couvli. Byli zděšeni při pohledu na cizí bytost, která bez skafandru vystoupila do prostředí, které bylo podle jejich dosavadních informací pro Pozemšťany smrtelné.
Pak ze dveří vyrazil okrill. I on měl jen dýchací masku a na zádech upevněný zásobník, víc nic.
Maahkové pevněji sevřeli zbraně.
„Žádný strach, kamarádi!" řekl Hawk čistým kraahmakem. „To zvíře mě poslouchá na slovo."
Maahkové se trochu uvolnili a jeden se zeptal: "Jste Pozemšťan?"
„Jsem Pozemšťan," odpověděl Hawk.
Maahkové najednou vykřikli zděšením. Přímo před nimi se materializovali Ras Čubaj a Baar Lun.
„To jsou taky Pozemšťané," konstatoval Hawk.
Teprve pak už normálně vyšli Melbar Kasom, Sengu a Atlan. Arkonidan uznale poklepal Hawkovi na rameno, protože toto divadlo byl jeho nápad.
Vozidlo bylo na pozemské poměry velké, ale vzhledem k hodnotám gravitace a atmosférického tlaku muselo mít odpovídající výkon. S temným duněním se zvedlo a pohybovalo se ve výšce asi deset metrů. Mlha zhoustla a zvedl se vítr. Kluzák byl náhlým poryvem několikrát vychýlen z kurzu, pilot ale vždy obratně let vyrovnal.
Asi dvacet kilometrů od okraje přistávací plochy se objevilo město. Nebylo to město podle pozemských zvyklostí. Domy byly černé kupole rozdílných velikostí a mezi nimi se zvedaly k nebi věže kónického tvaru. Ulice byly protkané spletí stříbřitě se lesknoucích vodicích kolejnic, po kterých se hnaly kluzáky.
Kluzák s delegací Pozemšťanů letěl nad městem půl hodiny. Mužům se město jevilo jako pulzující monstrum z oceli, energie a organické vitality. Nic jim nemohlo lépe přiblížit obrovskou reprodukční schopnost Maahků než tato příšera.
Pak se na obzoru objevila gigantická energetická bublina. Kluzák zpomalil a kamery ve stropě a ve zdech byly zapojeny. Podle všeho měl být zkontrolován vnitřek vozidla.
Kluzák přistál asi sto metrů od bubliny a Pozemšťané byli vyzváni, aby vystoupili a připojili se k přítomné skupině důstojníků.
Hawk se ušklíbl. Chtějí na nás udělat dojem, když jsme jim připravili malé překvapení, pomyslel si.
Jako první vyskočil a dopadl.deset metrů od kluzáku. Totéž udělal okrill. Hned po něm se materializoval Čubaj, tentokrát s Atlanem. Následoval je Sengu s Kasomem. Specialista USO byl nespokojený, že nemůže demonstrovat svou sílu.
Čekající důstojníci byli sice pilotem kluzáku upozorněni na neobyčejné schopnosti návštěvníků, přesto nedokázali skrýt překvapení.
Atlan salutoval a zeptal se: „Doprovodíte nás do Haly nepřemožitelných?"
Jeden z důstojníků, s výložkami odpovídajícími hodnosti pozemského plukovníka, vystoupil z řady. „Buďte vítán, pane," řekl anglicky. „Kdybyste mě laskavě následoval..."
Atlan se usmál. Anglická slova znamenala, že i Maahkové jsou dobří psychologové.

♦ ♦ ♦

Za zdí z čisté energie se zvedala gigantická věž.
Pozemšťané bezděčně zadrželi dech. Stavba byla na jejich vkus příliš monstrózní, přesto na ně zapůsobila její technická dokonalost.
Na základně o průměru asi jeden kilometr stál ocelový objekt, který se stále zužoval takže ve výšce osm set metrů měl průměr asi sto metrů. Pak se opět zesiloval a ve výšce tisíc metrů byla věž zakončena vejčitým objektem.
Atlan pochopil, proč se stavba jmenuje Hala nepřemožitelných. Národ Maahků byl neporazitelný díky své obrovské rozmnožovací schopnosti.
Bez této schopnosti by se Maahkové po metanových válkách před deseti tisíci lety nemohli opět stát mocenským faktorem přesahujícím galaktický rámec. Na počest tohoto fenoménu byla vybudována věž se symbolem vejce.
Mlha a bouřlivý vítr zůstaly vně obřího energetického zvonu.
K hlavnímu vchodu do věže vedla cesta z lesklého, světle zeleného materiálu. Před portálem stála asi stovka vojáků se zbraněmi, připravenými k výstřelu. Jakmile se Pozemšťané přiblížili na deset metrů, obrátil i zbraně ústím k zemi.
Jejich velitel si vyměnil několik slov s průvodcem Pozemšťanů, patrně běžné hlášení.
V hale čekalo Pozemšťany další překvapení. Posuzováno podle stavebního slohu museli Maahkové myslet v

superlativech.
Vstupní hala měla v průměru asi pět set metrů a nebyla ničím jiným než dnem výtahové šachty.
Výtah byl uveden do chodu, návštěvníci se pomalu vznášeli a stěny zasvítily načervenalým přísvitem. Na temném pozadí se objevily stříbřitě lesklé obrazy a symboly.
„Historie Metanů," zašeptal Atlan do mikrofonu v přilbě. „Nezapomněli nic ze své minulosti. Tady! Vyhnání z Andromedy. Válka mezi Arkonem a Metany. Agónie celé rasy. Útěk těch, kdo přežili, do Andro-Bety. První kontakt se Zlatými, což byla spojka Mistrů ostrovů."
Atlan se odmlčel, viditelně otřesen.
Může rasa, která tolik trpěla, a to díky humanoidním bytostem, někdy pocítit přátelství vůči lidstvu?
Arkonidan pevně doufal, že ano.
O několik minut později stáli v Hale nepřemožitelných.
Hladké, průsvitné stěny přecházely do klenby nad hlavami návštěvníků a nabízely pohled na osvětlené domy obřího města.
Jen strop ukazoval něco jiného.
Nad hlavami Pozemšťanů i Maahků svítila projekce Andromedy.
Atlan sklonil hlavu. Pochopil, jak ob-
rovská musí být touha této rasy po ztraceném domově.
Atlan si uvědomil, že Maahky podceňoval. Až dosud je považoval za chladné logiky, ale v jejich podvědomí muselo být nejméně tolik citu jako u lidí. Jen byl během tisíciletí plných utrpení, pronásledování a bojů o existenci potlačen.
Místností zazněl hlas:
„Buďte vítáni, Pozemšťané. Buďte vítán, admirále Atlane! Devět otců vás zdraví. Čekali jsme dlouho, ale vy jste přece přišli!"

♦ ♦ ♦

Když hlas dozněl, Atlan zvedl oči.
Pod stropem se objevily namodrale svítící paprsky, které pozvolna klesaly dolů a o chvíli později byli Pozemšťané uvnitř uzavřeného prostoru. Byl kupolovitého tvaru bez jakýchkoliv ozdob na stěnách.
V druhé části místnosti sedělo devět Maahků.
Devět otců.
Atlan znal význam tohoto pojmu.
Devítka symbolizovala nejvyšší možný počet vajec, který je schopen snést samicí Maahk po době dospívání, trvající tři a půl pozemských měsíců. Vzhledem k maahkskému kultu plodnosti představovalo toto číslo svatý pojem a bylo uctíváno.
Z tohoto důvodu sestávala vláda spojeného metanového lidu z devíti vynikajících osobností, z nichž každá byla špičkou svého oboru, ať už vědy, politiky nebo taktiky a strategie vesmírných válek.
„Můžete si odložit skafandry," zazněl opět hlas. „ve vaší části sálu panují pozemské podmínky."
Omar Hawk si strhl dýchací masku. „V pořádku, pane!" hlásil.
Baar Lun sňal přilbu a zahleděl se na druhou stranu, kde sedělo Devět otců a oválných otočných křeslech.
„Dokonale průhledná stěna stabilizované energie obsahující ochranný štít," hlásil Atlanovi. „Nepropouští zvuk, někde musí být instalovány mikrofony a reproduktory."
Důkazem bylo, že slyšeli Devět otců. Jeden z nich řekl:
„Vaši lidé disponují několika užitečnými schopnostmi. Pozemšťané jsou vynikající bojovníci i stratégové. Máte můj obdiv, admirále Atlane. Mimochodem-vy jste rodilý Arkonidan, že?"
Atlan se usmál. „Ano a musím vám vrátit vaši poklonu. I Maahkové jsou válečníci velkého formátu. Když si vzpomenu, jak váš admirál Grek 1108 s pouhými čtyřmi sty deseti plavidly porazil na hlavu mou devátou flotilu v systému Khorsal...!"
Jeden z Maahků se předklonil.
„Já jsem Grek l. Víte hodně o mě rase, Atlane. Znáte naše hodnostní označení i naše mravy - a rovněž naši minulost. je ale zhola nemožné, abyste byl v bitvě u Khorsalu!"
Atlan si odkašlal. „Po boji jsem poslal Grekovi 1108 blahopřání. Tak se to tehdy dělalo. Později, bylo to na planetě jménem Dolfart, jsme byli halutským komandem donuceni setkat se a domluvili jsme se na tom, že ušetříme nevinné civilní obyvatelstvo. Daroval jsem Grekovi 1108 náramek z luurského kovu. Pokud vím, admirál se zachránil na jedné z lodí, když byla flotila poražena."
Grek l dlouho mlčel. Pak řekl:
„Znám tuto historii. Grek 1108 patřil k mým předkům." Pak pozvedl tykadlo-vitou paži. V záři světel se na ní cosi zalesklo.
„Toto je náramek, který Grek 1108 dostal darem. Žádná humanoidní bytost to nemůže vědět, jen dárce. To jste tedy byl vy. Ale to znamená, že jste nesmrtelný, admirále Atlane!"

„V univerzu se děje mnoho zázraků," odpověděl Atlan. „A mnozí nesmrtelní..."
Podle pohnutí, které proběhlo mezi devíti Maahky, Atlan pochopil, že vyhrál i druhé kolo psychologického souboje.

5.

Atmosféra v kupolovitém sále už v sobě neměla nic tajemného. Obě strany pocítily jisté sympatie.
Atlan a jeho muži byli zvyklí na neobvyklý vzhled cizích bytostí a kromě toho Maahkové měli více humanoidních
znaků než mnohé civilizace obou galaxií.
Atlan se pustil do vysvětlování: „Rozhodující duchovní síly Solárního impéria došly k názoru, že jejich předkové a potomci těchto předků způsobili metanovému lidu mnoho utrpení a dopustili se velikého bezpráví. Někteří z těchto potomků, zejména Tefrodi a Mistři ostrovů pokračují v bezpráví, když popírají vaše domovské právo na Andromedu.
Toto musí skončit.
Solární impérium nabízí vaší rase spojenectví. V jeho rámci uznáváme právo Maahků na Andromedu a sami na ni nevznášíme žádné nároky. Nemáme v úmyslu vstupovat do vaší mocenské sféry, ať už vojensky nebo politicky. Naším zájmem je trvalý mír a rozvoj ekonomických vztahů."
Po těchto slovech nenápadně pohlédl stranou. Wuriu Sengu zvedl ruku a natáhl tři prsty.
Tři prsty - to znamenalo, že tři z devíti otců jsou duplikanti.
Mutant se schopnostmi zvěda a stopaře svými paraschopnostmi patrně vycítil přijímač v mozku, charakteristický pro duplikanty.
„Jistě uznáte," pokračoval Atlan, „že rozhodující síly Impéria nedávají nic darem. Jestliže se zřekneme nároků na cokoliv, musíme si být jisti, že ani nám nehrozí nebezpečí.
Víme, že vám můžeme důvěřovat, protože se ještě nevyskytl Maahk, který by porušil dohodu.
Proto se spokojíme s tím, když se zaručíte, že nepodniknete žádné vojenské ani politické akce proti Mléčné dráze.
A ještě něco: Bojujete proti Tefrodům, ale víte, že za tímto národem se skrývají Mistři ostrovů. Tefrodi stejně jako Mistři jsou naši společní nepřátelé. Proto vás prosíme, abyste se nestavěli do cesty našim akcím proti Mistrům ostrovů a abyste nás podle svých možností podpořili."
Řadou otců opět proběhlo vzrušení.
ke slovu se zároveň hlásili tři Maahkové a Atlan si musel uvědomit, že to mohou být duplikanti.
Grek l udělil slovo admirálovi Grekovi 4.
Atlan sevřel rty, když se Grek 4 zvedl. To bylo něco naprosto nezvyklého. Duplikant byl patrně stejně psychicky labilní jako duplikanti Pozemšťanů.
„Jako vrchní velitel flotily smím tvrdit, že mám přehled o rozložení sil v Andromedě i mimo ni. Chápu, že náš předseda vlády nechal arkonského pomocníka Pozemšťanů vymluvit. To ostatně žádá zdvořilost.
Já bych jej přesto přerušil!
Všechno, co tu řekl, je totiž lež! Pozemšťané nejsou v žádném ohledu lepší než staří Arkonidané nebo jejich společní předkové Lemurové.
Chtějí nás ukolébat řečmi o bezpečnosti a jakmile ukážeme slabost, zasadí nám rozhodující úder. Terra si chce podmanit obě galaxie.
Požaduji vyhnání všech Terránců z blízkosti Andromedy. Jestliže neustoupíte dobrovolně, zničíme vás. To je jediná možnost, jak získat pro naši rasu bývalý domov."
Posadil se a okamžitě se hlásil o slovo další Grek.
„Odmítám návrhy Pozemšťanů z jiného hlediska," řekl Grek 3. „Jsem vedoucím vědeckého týmu Výzkumného centra Tatrun a jako takový mám informace o stavu vědy a techniky Pozemšťanů. Proto říkám toto: S vámi nemá smysl obchodovat. Nemůžeme upotřebit jediný váš produkt a vy jediný náš.
Návrh arkonského poskoka Pozemšťanů je jen zastírací manévr."
Atlan se jen chladně usmál. Když podobnou výčitku vyslovili jeho vlastní lidé, když byli ještě pány Velkého impéria, zlobil se. Urážky duplikanta ho nevzrušovaly.
Třetí řečník, Grek 8, byl rovněž vědec, a to biolog. V podstatě neřekl nic nového, jen ještě zvýšil napětí. Pokusil se dokázat, že Pozemšťané jsou zarytí individualisté, kteří si dělají nároky úplně na všechno. Z tohoto důvodu se Solární impérium nikdy nevzdá své politiky expanze, naopak si hodlá podmaňovat jednu galaxii za druhou.
Melbar Kasom zívl.
Pokud devět otců znalo mimiku lidských tváří - a tak vysoce inteligentní bytosti ji jistě znaly - museli v tomto gestu spatřovat výraz pohrdání k naprostému nesmyslu.
Ale nikdo nijak nezareagoval.
Atlan se s požitkem opřel. „Ponechme stranou tyto neprokázané námitky. Chtěl jsem jen nastolit rovnost mezi objemem vojenské moci Mistrů ostrovů a vaší rasy."

Pak informoval o obřím transmiteru v Andromedě, o planetách, přebudovaných na kosmické pevnosti, o výrobní síle tefrodských loděnic a gigantickém počtu vojáků, kterým disponují Tefrodi.
Ale zatím se nezmínil o tom hlavním: O duplikátoru.
Sklidil jen nesouhlas.
Grek l to shrnul:
„Objem branné moci Mistrů ostrovů a jejich pomocníků je v našem případě nepodstatný. Disponujeme takovým množstvím vojenského materiálu, že bychom mohli bojovat proti Mistrům ostrovů sto let, aniž bychom nasadili jedinou loď ze stávající produkce.
Pokud jde o počet válečníků, je naše výhoda ještě větší. Naši bojovníci dorůstají stokrát rychleji než tefrodští. Jsme nadřazeni jakékoliv jiné rase."

♦ ♦ ♦

„Další vyjednávání nemá smysl, pokud nevyložíte některý z našich trumfů, pane!" zašeptal Baar Lun.
Atlan odměřeně přikývl. Věděl, že se může spolehnout na Baar Lunův úsudek. Modulan sice nebyl telepat ani nedokázal zachytit mozkové impulzy, ale prostě vycítil náladu toho druhého. Kdyby to nebyli Maahkové, z jejichž fyziognomie by nevyčetl nic ani zkušený analytik, Lun by měl jasno už dávno.
Atlan zvedl ruku, počkal až mu Grek l udělí slovo, a řekl:
„Pro Mistry ostrovů neznamená růst vaší populace nic.
Tito lidé představují zločineckou skupinu z časů Prvního lidstva. Strhli na sebe veškerou moc v Andromedě a použili technické vymoženosti mnoha ras.
Jejich nejdrahocennější kořistí je tak zvaný duplikátor. Existuje nesčetné množství exemplářů. Tento přístroj je schopen rozmnožit jakýkoliv objekt -od ruční palné zbraně po vesmírnou loď nebo vycvičeného vojáka - v mnoha milionech nebo miliardách kopií, a to v relativně krátkém čase.
Vojenský potenciál Mistrů ostrovů je tím nevyčerpatelný. Proti každému Maahkovi mohou postavit miliony Tefrodů."
„Námitka!" vykřikl vzrušeně Grek 4. „Pro toto tvrzení neexistují důkazy! Nehledě na to je nemyslitelné, že by Mistři ostrovů vlastnili stroje na kopírování objektů a živých bytostí. Kdyby tomu tak bylo, nemohli bychom v Andromedě dosáhnout jediného úspěchu. Tvrdím, že Arkonidan lže."
„Možná by nám mohl předložit důkazy?" prohlásil smířlivě Grek 1. „Admirále Atlane, chcete zaujmout stanovisko k námitkám mého kolegy?"
„ne," odpověděl chladně Atlan. Neměl v úmyslu vytasit se s důkazy už nyní. Nejprve musela nastat taková atmosféra, aby se už žádný duplikant nemohl vymlouvat, že svoje poznámky myslel jinak.
„Tady to máte!" zvolal Grek 8. „Pozemšťané blufují. Ctihodný Greku l, tohle není poctivé vyjednávání. Musím uplatnit svůj vliv u správní rady, abych zabránil zneužití naší dobré vůle."
„Velitelství flotily bude podporovat vaši snahu," přidal se Grek 4.
Najednou mluvilo všech Devět otců zároveň. Bylo jasně vidět, že Grek l a někteří jeho kolegové se snaží za každou cenu zabránit krachu vyjednávání. Bylo to pochopitelné. Vždyť čekali na vstřícný postoj Solárního impéria celá léta.
Ale argumenty tří duplikantů nalézaly sluchu. Chladní logici vyžadovali důkazy.
„Ctění otcové!" zvolal Atlan, ale Maahkové debatovali tak vášnivě, že ho vůbec neslyšeli.
Na Atlanův pokyn promluvil Melbar Kasom. Jeho hlas zazněl jako dunění hromu a Otcové rázem zmlkli.
„Promiňte," omlouval se Atlan, „ale můj hlas jste neslyšeli. Rád bych se vrátil na palubu své lodi. Nemá smysl pokračovat, snad zítra.
„Souhlasím," zvolal Grek 1. „Zítra se opět sejdeme."
Pozemšťané si oblékli skafandry a odměřenými kroky opustili sál. Jen Sherlock učinil výjimku. Než mu Omar Hawk nasadil masku, vystřelil svůj dlouhý jazyk, což mohlo vypadat jako náhoda.
Z rozvodné skříňky sjel blesk a celá hala se ponořila do tmy.

♦ ♦ ♦

„Klid, Sherlocku!" zašeptal Omar Hawk.
Okrill se přikrčil, zatáhl drápy a při chůzi jej nebylo vůbec slyšet.
Omar cítil na svém rameni ruku Wuria Sengua. Víc nebylo k jejich dorozumění nutné. Podrobnosti plánu si domluvili dávno před vstupem do Haly nepřemožitelných.
Po několika metrech Wuriu klesl na kolena. Omar se okamžitě položil na zem a plížil se za ním. Za nimi šel okrill.
Krátce nato ucítil Oxtorňan pod rukama mříže větrací šachty. Když je vytrhl, zazněl skřípavý zvuk. Wuriu rychle vlezl dovnitř. Omar nechal jít napřed okrilla, a pak zmizel v šachtě i on. Mříž za sebou přirazil natolik pevně, že by jen podrobné zkoumání prozradilo, že s ní bylo pohnuto.

Jeho ramena byla příliš široká. Dokonce i Sherlock byl užší. Hawk musel dávat pozor i na to, aby se příliš zhluboka nenadechl, protože by zdeformoval stěny šachty.
Asi po čtvrthodině šachta spirálovitě klesala. Wuriu a Sherlock se sklouzli, Omar se musel pracně prostrkat.
Uplynula další čtvrthodina. Omar narazil na první vyrovnávač tlaku, což byla komora o průměru asi pět nebo šest metrů.
Po pěti stech metrech se šachta rozdvojovala. Hawk se pustil vlevo, protože chtěl zůstat uvnitř budovy. O několik minut později narazil na mříž.
Chvíli poslouchal, ale na druhé straně se nic nepohnulo. Rozhodným pohybem mříž vyrazil a pomohl Senguovi ven.
Když pak vylezl i Sherlock, zase mříž nasadil.
„Hý, Sherlocku! Hledej!" zašeptal zvířeti u ucha.
Zvíře proklouzlo kolem něj a Hawk šel bez problémů za ním, protože měl mnohem lepší zrak než lidé narození na Zemi. Sengu si ze tmy taky nic nedělal. V tmavých chodbách viděl stejně dobře jako ve stejně temných záhybech maahkského mozku.
Chodby se rozbíhaly napravo, tedy k vnějšímu plášti budovy.
Okrill se pohyboval postranními cestami a hledal jakékoliv stopy po třech Maahcích, kteří byli identifikováni jako duplikanti. Zachytil by jakoukoliv stopu, ať by byla stará jednu vteřinu nebo jeden rok. A nejen to.
Všechno, co dotyčný Maahk před několika dny nebo lety dělal, se začalo odvíjet jako film na Sherlockově sítnici a z ní bylo přeneseno do centra vnímání v jeho mozku. Zesilovač mozkových impulzů přenesl obrazy do přijímače a konvertoru v mozku Omara Hawka. Hawk, který byl po jedné akci povýšen na nadporučíka, byl tedy informován prostřednictvím vjemů svého ochočeného okrilla.
Najednou se zvíře zastavilo.
Omar se postavil vedle něj a levou rukou přidržel Sengua. Zavřel oči a koncentroval se na Sherlockovy vjemy.
Před jeho vnitřním zrakem se objevil jediný Maahk. Přicházel z druhé strany chodby a zabočil do té, před kterou se zvíře zastavilo. Omar jej nedokázal rozeznat. Musel se spolehnout na to, že zvíře rozezná detaily lépe než člověk.
„Kupředu!" rozkázal tiše.
Sherlock zamířil do postranní chodby a po několika metrech se opět zastavil, tentokrát před dveřmi, zapuštěnými do stěny.
Jeho vjemy založené na vnímání stop v infračerveném spektru ukázaly, že před příčkou stál jediný Maahk, pak položil ruku na místo asi dva metry nad zemí a prošel otevřenými dveřmi.
„Sengu!" zašeptal Omar.
Zvěd se zahleděl na příčku, jako by na ní bylo něco zajímavého. ve skutečnosti mohl regulovat ostrost svého mutovaného zraku tak, že viděl i přes oce-loplastovou příčku a rozeznal, co se děje za dveřmi.
„Nic," zašeptal po chvíli. „Maahk tam není. Možná jel do svého bytu ve městě. Tohle je jen dočasný byt a používá ho jen tehdy, když je doba mezi poradami příliš krátká na to, aby odjížděl domů."
„Musíme to zkusit," odpověděl Hawk. „Atlan se domnívá, že Otcové tady bydlí téměř nepřetržitě, pokud ovšem nejsou na cestách. Jestliže se má zítra opět jednat, určitě neodjeli. Půjdeme dovnitř!"
Položil ruku na místo, které viděl v obraze, zprostředkované Sherlockovým vjemem.
Příčka se rozjela se slabým zabzučením a uvnitř se rozzářilo modrobílé světlo.

♦ ♦ ♦

Omar se v prvním okamžiku lekl, ale pak postrčil zvěda nešetrně dopředu, hvízdl na okrilla a rychle šel za ním.
Příčka automaticky zajela.
„Trochu se porozhlédneme," řekl Omar. „Doufejme, že Maahk brzy přijde. Musíme si posvítit ještě na jednoho. Ostatně, nejsem nijak nadšený tím, že Baar Lun bude s třetím duplikantem docela sám. Měl jít s námi. Co když jej objeví?"
Wuriu Sengu se zasmál. „S jedním nebo dvěma Maahky by byl Modulan rychle hotový. A víc jich tu jistě nepobí-há. Sám jste viděl, že uvnitř budovy nejsou žádné stráže."
To byla pravda. Hawk věděl, že Maahkové se uvnitř chovají dost bezstarostně. Zvenku hlídaly posvátnou stavbu stráže a dovnitř přes elektronické závory stejně nemohl proniknout nikdo nepovolaný.
Jediný zranitelný bod v jejich plánu byla skutečnost, že Atlan, Čubaj a Kasom se budou vracet k Vanutu sami. To nejspíš Maahkům neujde. Na druhou stranu na vlastní oči viděli, jak někteří jejich hosté teleportuji a nemohli vědět, že teleporter je tu jen jeden. Zmizení Sengua, Luna, Sherlocka a Hawka si nejspíš vysvětlí tímto způsobem, Omar v to aspoň doufal.
Taky doufal, že Maahk brzy přijde, ale uplynuly tři hodiny, než zaznělo zabzučení otevírané příčky.
Omar stál v obývacím pokoji, Sengu a okrill byli v ložnici.
Když Maahk vstoupil do pokoje, Hawk jej srazil pěstí, položil na lehátko a hvízdnutím zavolal Sengua a Sherlocka.

Sengu už měl v ruce přenosný rentgen a snímkoval Maahka z několika . stran. „To by mohlo stačit," řekl konečně.
Omar vytáhl z kapsy své kombinézy injekční pistoli a přitiskl ji k hlavě bezvědomého Maahka. Injektor se slabým zasyčením vyprázdnil obsah svého zásobníku. Jednalo se o sérum, vyvinuté v laboratořích USO, které způsobovalo - lehčí nebo těžší formu amnézie- to podle dávky.
Maahk si po probuzení nebude pamatovat žádnou nevítanou návštěvu.
Hawk, Sengu a Sherlock opustili apartmá a vydali se za druhým duplikantem.
Ani tady nenastaly žádné těžkosti.
Když ale muži s okrillem opouštěli místnost, zabzučel telekom.
Omar zaklel, ale nezbylo než spolehnout se na štěstí.
Jenže štěstí je opustilo.
Jen vstoupili do hlavní chodby, Sengu varovně sykl.
Omar se vrhl k zemi s odjištěnou zbraní nastavenou na omráčení. Pak se rozsvítilo světlo a Omar stiskl spoušť.
Tři Maahkové padli k zemi a jejich zbraně se strašlivým rachotem poskakovaly po podlaze.
Oxtorňan se chtěl právě zvednout a jít k paralyzovaným mužům, aby i jim dal injekci séra, způsobujícího amnézii, když vtom se Sherlock napjal ke skoku.
Bylo pozdě.
Tvrdý, velitelsky znějící hlas, jim nařídil, aby se vzdali a odhodili zbraně.
Omar neviděl jinou možnost než poslechnout. V duchu si říkal, že se mu snad podaří přemoci i těch šest Maahků, kteří šli v uzavřené formaci proti němu. V této chvíli byl ale odpor nesmyslný.
A najednou se všech šest Maahků zhroutilo.
V příštím okamžiku vystoupil z postranní chodby Baar Lun. Hawk se zděsil. Věděl, že Lun je schopný zabít člověka nebo jakoukoliv jinou živou bytost relativně malým množstvím energie, kterou produkuje jeho mozek a která se může změnit v plynnou nebo kapalnou formu hmoty.
„Vy... vy jste je zabil?" zeptal se Hawk.
Modulan se usmál. „To by nebylo v intencích našeho plánu. Jen jsem je omráčil..."
Chodbou zazněly poplachové sirény.
Muži na sebe pohlédli. „Pryč!" řekl Omar Hawk.
Wuriu Sengu zavrtěl hlavou. „Dejte jim injekce!" nařídil. Jako člen Sboru mutantů byl současně důstojníkem se speciálním pověřením a byl oprávněn převzít v podobných situacích velení.
Lun a Hawk si pospíšili vyplnit rozkaz a po půl minutě se rozběhli za Sen-guem. Minuli několik dveří, před jedněmi se Sengu zastavil a položil na ně ruku. Společně vešli do pokoje.
Sengu zvedl ruku k přilbě, nastavil telekom a pronesl několik vět do paměti přístroje. Pak zmáčkl tlačítko.
Anténa vyslala jen nepatrně krátký signál.
Kódovaný signál se dostal k dekodéru a o chvíli později se v místnosti materializoval Ras Čubaj.
„Nejdřív okrill!" vydal rozkaz Sengu.
Druhý na řadě byl Hawk, pak Lun a poslední Sengu.
To už na chodbě zněly dunivé kroky přibíhajících Maahků. Nenašli nikoho, kromě svých paralyzovaných kamarádů a tří Otců, kteří byli v bezvědomí. Ale nikdo jim nedokázal říct nic o tom, co se s nimi dělo.

6.

O hodinu později se Řas Čubaj opět materializoval v Hale nepřemožitelných.
Tentokrát vzal s sebou Atlana a jejich cílem nebyli duplikanti. Hledali Greka l, vůdčí osobnost Devíti otců.
Hledání by bylo odsouzeno k nezdaru, kdyby Atlan nevymyslel něco zvláštního. Po předchozích událostech byly do chodeb postaveny ozbrojené hlídky a Maahkové stáli pomalu na každém rohu.
Atlan a Čubaj čekali ve výklenku u antigravitační šachty. Když kolem nich procházeli dva důstojníci, kteří podle všeho kontrolovali hlídky, Atlan zapojil svůj psychozářič a kraahmakem tiše nařídil: „Stát! ke mně!"
Důstojníci přistoupili jako roboti.
„Grek l nás očekává. Chce si s námi promluvit o událostech, které se tu odehrály. Musíte nás k němu dovést. Jde o rozkaz Greka 1. Rozuměli jste?"
Důstojníci přitakali jako jedněmi ústy.
Atlan a Čubaj pak kráčeli mezi nimi. Arkonidan zasunul psychozbraň do kapsy své kombinézy. Nikdo nesměl přístroj vidět. Maahkové mohli tuto zbraň, podobnou stříbrně se lesknoucí hůlce, znát z dávných válek s Arkonidany. Objevení psychozbraně by mohlo vést ke ztroskotání jejich mise.
Atlanův plán měl ještě jedno úskalí.
V případě, že by se objevil duplikant a od důstojníků se dověděl, kam návštěvníci jdou, jistě by udělal vše, aby tomu zabránil. Pro vlivného člena rady Devíti otců by to nebylo nic těžkého.
Všechno ale šlo dobře až do okamžiku, kdy se jim do cesty postavil důstojník v hodnosti pozemského majora.
„vy jste Arkonidan, že?" zeptal se Atlana.

„Ano. Buďte tak hodný a propusťte nás. Spěcháme."
Major se otočil k Atlanovi, což učinil z pouhé zdvořilosti, protože oči Maahků obsáhnou úhel 360 stupňů. „Jsem Grek 14 z tajné služby a jsem obeznámen s metodami Pozemšťanů i Arkonidanů. Vraťte se zpátky do své lodi!"
Důstojníci z doprovodu zvedli zbraně. „Jděte nám z cesty, jinak budeme střílet!"
„Kdo to nařídil?" zeptal se major.
„Grek 1."
„Tomu nevěřím," řekl Grek 14. „Daleko spíš jsem ochotný věřit tomu, že vám to nařídil Arkonidan za pomoci arkonské psychozbraně."
Čubaj i Atlan zároveň tasili své zbraně.
„Zadržte!" řekl Grek 14. „Chcete ke Grekovi l? Nebudu vám v tom bránit."
„Proč jste nás tedy zastavil?" chtěl vědět Atlan.
„Abych se dověděl pravdu, pane. Teď ji znám. Těší mě, že jsem neskočil na váš trik. - Můžete jít. Grek l je připraven na vaši návštěvu."
Jak ví...?"
„Grek l poslouchal všechno, co tu bylo řečeno, přes můj telekom. Od začátku počítal s vaší návštěvou."
Atlan a Čubaj beze slova následovali důstojníka tajné služby. Druzí dva důstojníci šli za nimi jako roboti.
Arkonidan si musel připustit, že toto kolo dopadlo ve prospěch Greka l.

♦ ♦ ♦

Seděli proti starému Maahkovi.
Grek l si pozorně měřil noční návštěvníky. Oba hypnotizovaní důstojníci byli odvedeni do vedlejší místnosti, Grek 14 směl zůstat.
„Myslím, že jsme vás podcenili," prohlásil zdvořile Atlan. „Musím vám složit poklonu. Tolik předvídavosti jsem neočekával."
Grek l pohnul horní polovinou těla v jakési pokloně. „Víte o Maahcích hodně, pane, ale ne všechno. Asi proto, že vaše informace pocházejí z dob válek mezi Arkonidany a námi. Mnohé se od té doby změnilo. Vůdčí osobnost Devíti otců je stále politik a vědec, ale současně i spolupracovník tajné služby. je samozřejmostí, že mám za sebou dokonalé proškolení.
To mi dovolilo prohlédnout váš plán.
Tušil jsem něco už v okamžiku, když jsem viděl, že jste Halu nepřemožitelných opustil jen se dvěma společníky. Nikomu - kromě Greka 14 - jsem ale nic neřekl.
Jistý důstojník se nedovolal Greka 3, který měl být ve svém pokoji, a byl vyhlášen poplach. Musel jsem zasáhnout.
Zdržel jsem pronásledování do chvíle, kdy jsem si byl jistý, že vaši lidé unikli. Pak už mi stačila jen logika, abych odhadl vaše další kroky.
Greka 14 jsem poslal na místo, ze kterého musel vidět všechny osoby, které se blíží k mým pokojům. Řekl jsem mu,
že přicházíte s přátelskými úmysly a že v žádném případě nesmí použít násilí."
Na okamžik se odmlčel, a pak o něco tvrději řekl:
„Nyní jste tady. Rád bych znal důvod k proniknutí do apartmá Greka 3, Greka 4 a Greka 8. Co jste od nich chtěli?"
Atlan se na něj překvapeně podíval. „Proč se ptáte? Copak jste je nezbavil ztráty paměti?"
„Ještě ne. Nechtěl jsem předbíhat událostem, admirále."
Atlan si uvědomil, že navzdory bývalým zkušenostem podcenil chytrost vůdčí osobnosti vlády. Tento starý Maahk měl neobyčejně bystrý rozum a moudrost, podloženou pestrými životními zkušenostmi.
Beze slova vytáhl plastový sáček, který měl ukrytý pod zásobníkem vzduchu. Ras Čubaj následoval jeho příkladu.
Grek 14 k nim přistoupil, vzal oba ploché sáčky a Grek l dlouho studoval jejich obsah.
Atlan i Čubaj jej napjatě sledovali.
Sáčky obsahovaly trojrozměrné fotografie a hlášení o existenci a použití duplikátorů a duplikantů Tefrodů, a dále sérii již vyvolaných rentgenových snímků tří duplikantů Otců. Tyto snímky pořídili Sengu a Baar Lun. Záběry byly tak dobré kvality, že se s jejich pomocí mohli duplikanti nejen identifikovat, ale dokonale se dal rozeznat přijímač, zabudovaný v jejich mozku.
Grek l zvedl hlavu až po deseti minutách. Podal usvědčující materiál Grekovi 14 a řekl:
„Teď už chápu, proč jste včera nechtěli předložit důkazy. Chtěli jste, aby se tři podezřelí Otcové cítili bezpeční. Ale jak jste mohli vědět, že Grek 3, Grek 4 a Grek 8 mají v mozku přístroje, kterým říkáte přijímač vzruchů?"
„Jeden z mých lidí má schopnost vidět skrz pevnou hmotu."
Grek l opět několik minut mlčel.
„To je velmi užitečná schopnost, pane," podotkl pak. „A ty přijímače vzruchů slouží k ovládaní duplikantů a k

jejich případnému zničení?"
„Přesně tak. U duplikantů Pozemšťanů, kteří byli Mistry ostrovů nasazeni před nedávným časem proti Impériu, tyto přijímače chyběly, protože Mistři ostrovů vědí, že je dokážeme lokalizovat. Útok duplikantů jsme tehdy odrazili."
„Takže mezi devíti Otci se nalézají tři duplikanti," shrnul Grek l. „To je neslýchané! To znamená..."
Arkonidan se předklonil. „To znamená, že uvnitř planetárního systému slunce Uhrak nebo v jeho bezprostřední blízkosti, se nalézá tajná základna Mistrů ostrovů, vybavená duplikátorem. Mimochodem to znamená rovněž to, že tito tři duplikanti nemusí být jediní. je celkem jasné, že bez pomoci dalších duplikantů v nižších funkcích by nebylo možné unést tři tak významné osobnosti a nahradit je duplikanty."
„Jaké protiopatření byste navrhoval?" zeptal se Grek 1. Maahk patrně rychle pochopil, že musí využít zkušenosti šéfa USO, jestliže chce odvrátit nebezpečí už v zárodku.
Atlan vydechl. Pochopil, že vyhrál.
Pomalu a naléhavě nastínil vůdčí osobnosti vlády Maahků jaké opatření by podle jeho názoru vedlo k úspěchu.

♦ ♦ ♦

Vyjednávání nazítří pokračovalo, jako byv 24:15 nočního času nedošlo k žádné výjimečné události. Grek l neinformoval ani skutečné členy vlády, aby změnou chování nevzbudili podezření duplikantů.
Díky tomu byly první hodiny vyjednávání nudné. Teprve na počátku čtvrté hodiny - tak, jak bylo domluveno s Grekem l - předložil Atlan důkazy o dvojnících Tefrodů. Devět otců mělo k dispozici rentgenové snímky mozků zajatých Tefrodů a k dispozici byl i další důkazní materiál o „přijímačích vzruchů".
Důkazy samozřejmě viděli i dupli-kanti.
„Znervózněli," zašeptal Baar Lun Atlanovi. „Vyzařují nedůvěru a strach. Nejspíš neměli ponětí, co jim jejich kati zavedli do mozku."
Po patnácti minutách, kdy si duplikan-ti začínali být jistí, že jejich pravá identita nebyla odhalena, se najednou zvedl Grek 4.
„Prosím o prominutí," otočil se na Greka l, „ale právě jsem si uvědomil, že jsem na dnešek ohlásil inspekci flotily. Když dovolíte, opustím nyní Halu nepřemožitelných a odeberu se na palubu své vlajkové lodi..."
Grek l předstíral, že se musí rozhodnout, ačkoliv mu Atlan už v noci předpověděl tuto reakci.
„Mrzí mě, že jste mi o tom řekl až teď," prohlásil pak, „ale co admirál řekne, musí splnit. Samozřejmě jděte, ale pokud možno buďte zítra zpátky."
"Díky, Greku l," lehce se uklonil Grek 4.
Po odchodu admirála Grek l vstal. „Navrhuji učinit tříhodinovou přestávku, během které bude předložený důkazní materiál laboratorně prozkoumán."
Na zbylých dvou dvojnících bylo vidět, že je jim přerušení jednání jen vhod.
Pozemšťany očekával u východu Grek 14. Důstojník tajné služby se k nim choval s velkou úctou. Nejspíš si už uvědomil, jak velkou službu poskytuje lidstvo jeho rase.
Dovedl je do místností vlády, kam za chvíli přišel i Grek 1.
„Grek 4 právě dorazil ke své vlajkové lodi KOOTAAN. Dal jsem rozkaz k pronásledování tohoto plavidla. Kromě toho je připraven ke startu THAAHOK, speciální loď tajné služby. Kdybyste mě chtěl doprovodit...?"
Atlan vyskočil z křesla. „Sám ne, Greku 1. Pokud vám mám pomoci, potřebuji své společníky a celou svou loď."
Grek l se zkoumavě zadíval na Arko-nidana. „Přiletěl jste sem s velmi malou lodí, pane. Jste si jistý, že se za těchto okolností můžete měřit s KOOTAANEM?"
„Vím, že mohu!"
„Říkáte to při vědomí, že neznáte velikost ani výzbroj KOOTAANU? Ovšem, pokud vás to nezajímá, je vaše plavidlo jistě nedostižné."
„Jsme tedy dohodnuti," uzavřel rozhovor Atlan a zapojil telekom ve své přilbě. Major Stuyven se okamžitě ohlásil a po krátkém rozhovoru promluvil Atlan opět na Greka 1: „Moje loď tu bude za dvě minuty."

♦ ♦ ♦

Grek l si oblékl skafandr a nastoupil na palubu VANUTA. Zatímco lehký křižník odstartoval, šéf maahkské vlády obdivoval zařízení velitelského můstku.
THAAHOK je následoval v odstupu deseti kilometrů. Byl to pětisetmetrový křižník nejnovější výroby, přesto měl co dělat, aby stačil malému pozemskému plavidlu.
Od strážních lodí, rozmístěných po celém planetárním systému Uhrak, přicházela hlášení o změnách pozice KOOTAANU. Grek 4 neměl nejmenší šanci udržet v tajnosti cíl své cesty.
Taky se o to nesnažil, protože tím by jen vzbudil podezření. Nemohl vědět, že jeho manévr je dávno odhalený.
Po deseti minutách zvedl navigátor VANUTA hlavu od přístrojového pultu. „Mohl byste sem přijít, pane?"
Grek l a Atlan přistoupili a společně se sklonili nad souřadnicemi.

„KOOTAAN dodržuje kurs, při kterém prolétne těsně podél slunce Uhrak," vysvětloval mladý důstojník. „Pravděpodobně míří, k druhé planetě systému."
„Mhurok!" řekl Grek l udivené. „Ale to je žhavé peklo bez atmosféry. Co by tam Grek 4 dělal? Žádný Maahk tam nemůže přežít bez obrovského technického zázemí."
„Pak je to ovšem ideální místo pro te-frodskou základnu."
„To není možné!" zvolal Grek 1. „Nikdo přece nemůže vybudovat základnu v centrálním systému!"
„My jsme toho byli schopni," usmál se Atlan. „A Tefrodi jsou taky lidé."
Přišlo další hlášení o pozici lodě. Navigátor zadal čísla počítači a slabě hvízdl. „S posledním údajem je již naprosto jasné, že Grek 4 má v úmyslu přistát na Mhuroku, pane."
Atlan zvážněl. Sáhl přes rameno majora Stuyvena, uchopil mikrofon palubního rozhlasu a řekl:
„Velitel k posádce. Prosím, oblékněte si skafandry a upoutejte se v křeslech před svými pracovními místy. Muži z vnitřní ochrany si obléknou bojové kombinézy a v plné polní se shromáždí u východu l!" Pak se otočil ke Grekovi l . „Byl byste tak laskav a uvedl svůj křižník do stavu bojové pohotovosti?"
Vůdčí osobnost maahkského národa na okamžik zkameněla. Pak ale Grek l akceptoval skutečnost, že Atlan fakticky převzal velení i nad jeho lodí.
Přepojil mikrofon ve své přilbě na frekvenci VANUTA a přes jeho telekom se spojil s palubou THAAHOKU. Informoval kapitána lodi a nařídil mu, aby po dobu trvání akce přijímal rozkazy od admirála Atlana.
Šéf USO mu poděkoval, ale Grek l to odmítl. „Znáte Maahky a víte, že své jednání podřizujeme logickým závěrům. Proč bych vám neměl předat velení, když shledávám, že díky svým obrovským zkušenostem jste schopen vést akci lépe než já?"
VANUTO se zapojeným ochranným HD-štítem prolétl vnějším okrajem sluneční koróny a loď duplikan-tů se již chystala na přistání na Mhu-roku.
V příštím okamžiku zmizela ze zaměřovačů hlídkových lodí.

♦ ♦ ♦

O dvě minuty později se VANUTO a THAAHOK objevily v bezprostřední blízkosti druhé planety systému, ale naděje, že najdou KOOTAAN, se nesplnila. Po lodi nebylo ani stopy. Pod pomalu se pohybujícími plavidly se střídaly pouště žhavého písku, pomalu tekoucí magma, jezírka roztaveného olova a zinku. Ze skalních rozsedlin tryskaly gejzíry rtuti. Teplota na povrchu planety dosahovala hodnoty až 800 stupňů Celsia a pod 400 stupňů neklesala ani v noci, protože Mhurok, se otáčel kolem své osy jednou za tři hodiny.
Bylo to skutečně jediné žhnoucí peklo - a přece tam někde musela být ukrytá základna nepřítele.
Obě lodi byly na Atlanův rozkaz navedeny na oběžné dráhy a ve výšce sto kilometrů se pohybovaly v protichůdném kurzu tak, aby se během každého obletu jednou setkaly. Postupně se ale od sebe vzdalovaly a kapitáni udržovali jen rádiové spojení. Atlan tušil, že Grek 4 si je už dávno zaměřil. Přesto nevěřil, že by skryté zbraně protivzdušné obrany spustily zničující palbu. Du-plikanti stále doufali, že nebudou objeveni.
Poté, co lodě prohledaly prakticky každý centimetr čtvereční a nenašly nic, zmocnily se Greka l pochybnosti.
„Možná šlo o úhybný manévr," obrátil se na Atlana. „Co když obletěl planetu a přešel do lineárního prostoru?"
Arkonidan se chladně usmál. „Teoreticky to je možné. Ale naše citlivé přístroje by to jistě zaznamenaly a kromě toho by takový manévr znamenal, že základna leží mimo planetární systém Uhrak. Tomu nevěřím. Mistři ostrovů disponují technickými vymoženostmi, které jim dovolují zřídit základnu uvnitř centrálního systému."
„Ale v tom případě by musela být na zaměřovačích hmoty naměřena alespoň minimální hodnota," namítl Grek 1.
„Máte pravdu. KOOTAAN přistál před chvílí. Jeho pohon byl sice deaktivován, přesto tu existuje zbytkové záření, které by mělo být změřeno. Ale tato planeta je energeticky tak aktivní, že hledané záření vždy převýší."
„Máme se tedy vzdát pátrání?" zeptal se Grek 1. „V tom případě dám rozkaz eskadře těžkých bitevních plavidel a dám svrhnout na Mhurok bomby o síle tisíců gigatun."
„To je poslední prostředek," řekl Atlan. „Nejprve nasadíme předposlední." Otočil se. „Sengu, Čubaj, Kasom, Hawk! Okamžitě odstartujete se stíhačkou a budete se držet ve výšce jednoho kilometru nad povrchem. Sengu, bude vám to stačit, abyste viděl pod povrch?"
„Ano, ale budu potřebovat vizuální kontakt. má stíhačka průhlednou kabinu?"
„Samozřejmě, Sengu. Když vás beru sebou, myslím na to už předem."

7.

Strana planety Mhurok, odvrácená od slunce, vypadala jako brána do pekel. Povrch krvavě rudě světélkoval, mezi tím se matně leskla jezírka roztaveného kovu a kouřící gejzíry hrály všemi barvami spektra.
Stíhačku pilotoval Melbar Kasom. Skláněl široká ramena nad manuální řízení, navigátora mu dělal Omar Hawk. Oxtorňan kromě toho obsluhoval palubní zbraně, Raš Čubaj zaměřovače.
Vzadu nehybně seděl okrill a fazetové oči měl zavřené. Jen jeho dech prozrazoval, že zvíře si je vědomo nebezpečí neznámého světa.

Stíhačka byla z pohledu potencionálního útočníka prakticky bezbranná. Kasom letěl s dezaktivovaným ochranným štítem, protože ten by znemožňoval přímý výhled. Jejich nejlepší obranou byla schopnost pilota rychle zareagovat.
Uplynulo několik minut, ale mužům na palubě diskového plavidla to připadalo jako hodiny.
Pak Sengu vykřikl a stíhačka se zachvěla, jako by s ní kdosi silně zatřásl. Ertrusan bleskově pohnul řídící pákou dopředu a na obrazovce zaplanulo modrobílé světlo.
Motory zavyly - a umlkly.
Loď byla zasažena podruhé. Kasom sevřel pevněji řídící páku, ale stroj nereagoval. Modrobílý svit na obrazovce pohasl a místo něj se objevil žhnoucí povrch planety, která jako by se závratně rychle otáčela kolem stíhačky. Plavidlo se řítilo k zemi. Z místa, kam mělo dopadnout, tryskal gigantický gejzír plynu, který poněkud zmírnil tvrdost dopadu.
První se z bezvědomí probral Omar Hawk. Jeho odolná tělesná konstituce přestála pád bez nejmenšího problému, přesto mu stačilo několik vteřin ke konstatování, že jsou tak jako tak odsouzeni k smrti.
Stíhačka se nerozlomila, ale kolem ní šlehaly plameny a plášť povážlivě praskal. Jediný pohled na kontrolky klimatizace stačil ke konstatování, že zařízení nefunguje. Jejich bojové kombinézy se zabudovanou klimatizací a ochranným štítem taky nevydrží vzdorovat věčně náporu rozpoutaných živlů. Nehledě na to, že stíhačka byla zasažena do reaktoru, který může každou chvíli explodovat.
Konečně se probral z bezvědomí Ras Čubaj. Po jediném pohledu na obrazovku řekl: „Musíme ven. Jak se vede ostatním?"
„Skvěle!" zaduněl hlas Melbara Kasoma. „Otázka je, jak dlouho."
„Vynesu vás ven!" řekl rychle Čubaj.
„Tam, Rasi?" Hawk ukázal na obrazovku. „Navrhuji, abyste každého vynesl do výše tisíc metrů, a tam si zapneme antigrav. Co bude dál, to se uvidí."
Stěny centrály se začaly barvit do čer-
vena. „Reaktor se přehřívá!" vykřikl Kasom. „Rychle, Rasi!"
Čubaj pochopil, že se stačí teleportovat jen jednou. „Chytněte se mě všichni! Hawku, drž okrilla, ksakru!"
O chvíli později vyhloubila exploze stíhačky kráter o průměru dvě stě metrů...
„Polohovací signál přerušen, pane!" hlásil radista.
Atlan skočil k mikrofonu. „Tady VANUTO. SJ-01, ohlaste se!"
Nic.
„Kurz k poslední hlášené pozici! Nejvyšší rychlostí!"
O půl minuty později přístroje ohlásily explozi atomového reaktoru.
Atlan zbledl.
„Dolů!" nařídil majoru Stuyvenovi. VANUTO sestoupil na pět set metrů a kroužil nad oblastí o rozloze asi dvacet čtverečních kilometrů.
O pět minut později přístroje hlásily, že se v této oblasti nenalézá žádná živá bytost.
Další půlhodinu Atlan doufal, že se pohřešovaní ohlásí. Když se přesvědčil, že veškerá naděje je marná, začal ledově chladně jednat. Kapitán VANUTA dostal rozkaz zaujmout pozici ve výši sto kilometrů a odpálit bombu o síle 500 kilotun TNT.
Jestliže byla stíhačka sestřelena právě zde, musela se základna nalézat v této oblasti. Exploze ji jistě silně poškodí nebo zničí.
Pak vysvětlil Grekovi l princip účinnosti transformačního děla. V Maahko-vých očích zasvítilo a Atlan pochopil, že šance na uzavření mírové dohody s Maahky stoupla. Přesto ho to netěšilo. Cena, kterou musel zaplatit, byla příliš vysoká. Jakmile se VANUTO a THAAHOK dostaly do požadované výšky, obsluha děl hlásila zaměření cíle a žádala o rozkaz k odpálení nálože.
Atlanovy oči náhle zvlhly, což je známkou největšího vzrušení u Arkonidanů. „Odvolávám rozkaz. Sestupte s VANUTÉM do středu oblasti, která přichází v úvahu." A když loď klesla, Arkonidan uchopil mikrofon palubního rozhlasu a promluvil k posádce. „Mluví k vám Atlan. Nacházíme se v blízkosti nepřátelské základny, ale neznáme její přesnou polohu. Z tohoto důvodu chci vyjet ven s několika shifty a hledat zamaskovaný vstup. K tomu potřebuji nejméně patnáct dobrovolníků. Hlaste se u kapitána lodi majora Stuy-vena."
Během půl minuty se nahlásila celá posádka.
Atlanovy oči zasvítily. Zase jednou pocítil ničím nezkalenou radost, že jej osud svedl s Pozemšťany.
Znovu sevřel mikrofon, aby jmenoval vybrané muže, ale už se k tomu nedostal. Přístroje hlásily silné energetické emise ze vzdálenosti pouhých šesti kilometrů.

♦ ♦ ♦

Čubajův skok by l východiskem z krajní nouze. Klubko čtyř mužů a okrilla bylo příliš velkou zátěží. Skončili jen několik metrů nad jezírkem tekutého zinku a okamžitě začali klesat. Čubajovi nezbývalo nic jiného než opět teleportovat. Ale protože byl už po prvním skoku téměř vyčerpaný, skok se nezdařil.

Materializovali se v neznámé místnosti. Kolem stěn stály regály s předměty, které používají Maahkové. Podle všeho se jednalo o produkty duplikátoru.
A protože v místnosti byla kyslíková atmosféra, otevřeli přilby.
Baar Lun pohlédl na hodinky. „Od zřícení stíhačky uplynulo pět minut. Na VANUTU jistě zaznamenali explozi atomového reaktoru a protože s námi ztratili kontakt, budou se domnívat, že jsme zahynuli v troskách. Z toho plyne, že začnou domnělou pozici základny ostřelovat."
„Což znamená konec základny," poznamenal Hawk.
„Ale i náš," připomněl Ras Čubaj. „Musím nahoru varovat admirála Atlana."
Modulan zavrtěl hlavou. „Jste příliš vyčerpaný předchozími událostmi a nedostal byste se ani na povrch. Domnívám se, že základna se nalézá v hloubce nejméně dva tisíce metrů. Kvůli žhavému povrchu nelze podobnou stavbu umístit blíž povrchu. Uděláme něco jiného. Cítím někde blízko rozptýlené vyzařování atomového reaktoru v klidovém stavu. Jakmile jej spustíme na plný výkon, bude pozice základny lokalizovatelná."
„A bomby nám hodí na hlavu co nejpřesněji," konstatoval Kasom.
Hawk pokrčil rameny. „Možná. Ale jak znám Atlana, pochopí z tohoto nenadálého silného energetického výboje jediné: Někdo chce na sebe upozornit."

♦ ♦ ♦

Atlan věděl, že nalezení vstupu do základny je už jen otázkou času.
Protivník jej ušetřil dlouhého hledání.
Díky silným energetickým emisím, způsobeným nastartováním reaktoru, už nebylo nutné hrát si na schovávanou. VANUTO se ocitl v křížové palbě energetických paprsků o průměru jeden metr.
Atlan byl klidný. Ochranný HD- štít zatím hravě odrážel nepřátelský útok, který nejspíš nebude trvat dlouho. Do mikrofonu ve své přilbě vydal rozkaz k ostřelování nepřátelských palebných pozic a energetické paprsky se nyní rozběhly opačným směrem.
Za normálních okolností by vesmírná loď nemohla nijak vážně poškodit podzemní základnu. Tato pevnost ale ještě nedisponovala dostatečnou zásobou energie a nemohla tedy používat účinnější zbraně.
Tajná základna na planetě Mhurok existovala příliš krátkou dobu a kromě
toho každá střela vyžadovala obrovský energetický náboj. Elektrárna, která by obsáhla tak velkou kapacitu, by ale vydávala rozptýlené záření, které by určitě zachytily maahkské hlídkové lodě.
Bitva byla rozhodnuta dříve než začala.
Obranná palebná postavení přestala existovat během několika minut.
Vchod do základny byl nalezen náhodou.
Salva z dezintegrátorových děl minula kupoli protivzdušné obrany pevnosti, sjela do země a zasáhla rozlohu asi tří set metrů čtverečních. Po paprsku zůstal kráter, do kterého se na Atlanův povel začali snášet jeho muži, podobní svítícím koulím.
V jejich čele byli Atlan a Grek l.
V hloubce dva tisíce metrů pod původním povrchem ucítili pod podrážkami dno kráteru a setkali se s prvními duplikanty tefrodských bojovníků.
Bojovalo se velmi zuřivě a Pozemšťané by málem byli poraženi spojenými silami tefrodských a maahkských dupli-kantů, jenže pak dorazilo výsadkové komando z THAAHOKU. Šlo o čtyři stovky naprosto nekompromisních válečníků z elitních maahkských jednotek, kteří se nezalekli ničeho.
V tomto okamžiku byl boj rozhodnut. Duplikanti se sice skvěle bránili a nevzdávali se, ale jejich řady řídly.
Atlan se pokusil přimět Maahky k lidskému způsobu boje, ale Maahkové ne-
pochopili, co od nich chce a jedinému protivníkovi nedali šanci přežít.
Během 'dvou hodin byly dobyty tři čtvrtiny základny.
Jen po Kasomovi, Hawkovi a obou mutantech nebylo stopy.

♦ ♦ ♦

Omar Hawk a Melbar Kasom bojovali bok po boku. Těžké zbraně obou mužů, přizpůsobených extrémnímu prostředí na rodných planetách, vytvořily zábranu, přes kterou nepronikl jediný nepřítel. Teleporter Ras Čubaj se postaral o to, že byli Tefrodi neustále napadáni zezadu.
Když zaduněly exploze bomb a jedna z bočních stěn elektrárny se roztavila, Pozemšťané pochopili, že jejich konec se blíží.
Nikdo by nemohl sám vzdorovat celé posádce základny. Ras Čubaj teleportoval svoje společníky do bezpečí. Jako poslední držel pozici Omar Hawk s okrillem.
Když se s ním teleporter materializoval, Oxtorňan se udiveně zahleděl na gi-gantický, podivně vyhlížející stroj, který se tyčil do výšky v místnosti podobné chrámu.

Pak sklouzl očima na zem, na popálené ostatky Maahků.
„Ano, to je duplikátor," slyšel hlas Melbara Kasoma, „a tady to byly ještě nehotové kopie. Zničili jsme je v pravou chvíli."
Sengu se zahleděl do zdi. „V bezprostřední blízkosti se bojuje. Muži z VANUTA s několika sty Maahků pronikli do základny."
„My zůstaneme tady," řekl Čubaj. „Naším úkolem bude ochránit duplikátor před zničením. Jakmile Tefrodi pochopí, že prohráli, pokusí se zabránit, aby největší tajemství Mistrů ostrovů nepadlo do našich rukou."
„Chtěl jste říct do rukou Maahků," opravil jej Hawk. „je snad v našem zájmu přenechat Maahkům funkční duplikátor... Co by se stalo, kdyby jeho pomocí postavili mnohomiliardové vojsko?"
„Otázkou je, jestli by přístroj dokázali užívat," podotkl Baar Lun. „Ostatně na něj máme stejné právo jako oni. Obě naše rasy se musí sjednotit a přístroj by měl být podřízen společné kontrole. Nikdo by neměl mít právo kopírovat živé bytosti. To je zločin proti přirozenosti."
Když se za jejich zády rozjela příčka, všichni se prudce otočili.
Dovnitř vpadlo výsadkové komando Maahků, ale všichni okamžitě sklonili zbraně. Krátce po nich vešli Atlan a Grek l.

8.

Když VANUTO dosedl na přistávací plochu v bezprostřední blízkosti Haly nepřemožitelných, Atlan už věděl, že jeho mise byla úspěšná.
Maahkové jim projevili velkou důvěru, když jim dovolili přistát vedle jejich posvátné věže.
O půl hodiny později seděl Atlan se svými společníky proti Devíti otcům. Duplikami byli nahrazeni třemi vynikajícími osobnostmi.
Duplikant Greka 4 nalezl smrt v základně na Mhuroku. Grek 3 a Grek 8 byli zajati a ještě v průběhu bojů na rozkaz Greka l popraveni.
Grek l zahájil třetí schůzku těmito slovy:
„Musím se přiznat, že jsme podcenili nebezpečí, které nám hrozilo. Zásluhou Pozemšťanů byl překažen plán Mistrů ostrovů. Naše tajná služba odhalila během posledních osmačtyřiceti hodin 231 duplikantů, kteří zastupovali Maahky ve vysokých funkcích.
V celé sféře vlivu Maahků probíhá hon na duplikanty a pátrání po tajných základnách Mistrů ostrovů. Vzhledem k tomu, že víme o existenci přijímače vznětů v mozku duplikantů, je jejich identifikace snadná. V tomto ohledu se Mistři ostrovů dopustili chyby.
Admirále Atlane, prosím, předneste návrhy Impéria. Jsme připraveni je vyslechnout a diskutovat o nich s vámi."
Atlan se zvedl.
„Původní moc Mistrů ostrovů stále zůstává nezlomena. Vzhledem ke svým možnostem jsou Pozemšťané i Maahkové relativně pozadu. Naše vítězství je možné pouze na základě úzkého spojenectví a lepší taktiky a strategie.
Nyní vám přečtu, jak bych si představoval naši spojeneckou smlouvu. vy pak přednesete svoje návrhy."
O pět hodin později bylo koncipováno konečné znění smlouvy.
Solární impérium zaručovalo Maahkům životní prostor v Andromedě a Maahkové se zavazovali, že se nikdy nebudou vměšovat do záležitostí Mléčné dráhy.
Dále byly dohodnuty společné operace proti Tefrodům a Mistrům ostrovů. Oddělené vojenské akce měly být domlouvány příležitostně.
Maahkové nebránili tomu, aby Pozemšťané zůstali na své základně v mlhovině Andro-Beta, i když se značně redukovanou posádkou.
Závěrem byla dohodnuta výměna obchodních delegací, které by zjistily, s jakým zbožím by oba národy mohly obchodovat.
Po více než padesáti tisících letech horké i studené války byl položen základ k míru mezi Maahky a Pozemšťany...

♦ ♦ ♦

Atlan a Baar Lun seděli v kupoli VANUTA. Posádka dole v lodi slavila úspěch pozemské diplomacie.
Daleko na obzoru se zvedaly osvětlené zvony maahkských měst a mezi nimi ležela mlha z vodíku, metanu a amoniaku. Věž Haly nepřemožitelných se tyčila k nebi jako maják nebo pochodeň.
„Kdo by si tohle před deseti tisíci lety pomyslel," povzdychl si Atlan. „Kdo by v dobách metanových válek uvěřil, že jednou budu sedět ve své lodi a dívat se na hlavní město Maahků!"
„Měli bychom si z toho vzít poučení," poznamenal vážně Lun.
„Jaké?"
„Že mírové jednání je užitečnější než války."